

Tyskland: Førende tyske politikere i hastekrisemøde denne weekend

31. oktober 2015 – Lederne af de tre koalitionspartier CDU, CSU og SPD mødes i den tyske hovedstad i dag for at drøfte og forhåbentlig fjerne friktioner over flygtningekrisen. De burde drøfte skrotningen af finansministerens »sorte nul«-politik, samt hans udskiftning med en politiker, der er mere samarbejdsvillig mht. finansieringen af projekter for Det almene Vel – men det gør de sandsynligvis ikke.

Man kan håbe, at de i det mindste drøfter andre omstridte hundeben: Ledere fra Bayern har krævet, at man genåbner dialogen med og afslutter sanktionerne mod Rusland, hvilket Merkel har afvist; bayerske ledere har argumenteret, at gennemførelse af stramme grænsekontroller vil nedsætte indstrømningen af flygtninge i en grad, så denne komme under kontrol – hvilket mange andre i Tyskland ikke mener, og selvfølgelig vil indstrømningen af flygtninge ikke stoppe, før krigen i Syrien stoppes og man påbegynder en genopbygning der under fredsforhold.

Merkel skal have endnu et møde på højeste niveau med bayerske CSU-formand og delstatsguvernør Horst Seehofer søndag. Endnu et EU-sponsoreret topmøde mellem Balkanlande om flygtningesituationen finder sted søndag, i tillæg til disse haste-krisemøder i Berlin. I tilfælde af, at det lykkes kansler Merkels koalition at bygge bro over sine interne friktioner og overlever, vil koalitionen under alle omstændigheder fortsætte med at slæbe sig igennem, og problemerne – og ikke kun dem, der relaterer til indstrømningen af flygtninge – vil stadig eksistere.

Foto: Grænsehegn ved den bulgarsk-tyrkiske grænse. Her slutter

**LPAC Fredags-Webcast, 30.
oktober 2015:
Hvordan vil du agere som
aktør på menneskehedens
historiske
scene for at konfrontere
denne store prøve på
menneskets
moralske evne til at
overleve?
Inkl. dramatiske optagelser
fra flygtningekrisen.**

I kølvandet på den **banebry-dende pressekonference med Helga Zepp-LaRouche og fhv. Senator og præsidentkandidat Mike Gravel** må amerikanerne stille sig selv det spørgsmål: kendsgerningerne er fremlagt, den presserende virkelighed står klart, hvordan vil du agere som en aktør på menneskehedens historiske scene for at konfron-tere denne store prøve på menneskets moralske evne til at overleve?

English Transcript

MATTHEW OGDEN: It's October 30, 2015. My name is Matthew Ogden, and you're joining us for our regular weekly Friday evening broadcast here from larouchepac.com. I'm joined in the studio tonight by Jeffrey Steinberg of *Executive Intelligence Review*; and the two of us did have an opportunity to have an extensive meeting with both Lyndon and Helga LaRouche, during which we had the opportunity to discuss at length the contents of tonight's broadcast.

Now, we're going to begin tonight's proceedings with a short, condensed excerpt of the video of a quite extraordinary and ground-breaking event which occurred earlier this week; on Tuesday, to be precise. This was the really quite historic press conference that was held at the National Press Club, sponsored by *Executive Intelligence Review*; featuring Mrs. Helga Zepp-LaRouche, the founder of the Schiller Institute and the chair of the German Büro Party, as well as former Democratic Senator from Alaska Mike Gravel, who was also a candidate for the United States Presidency in 2008. Senator Gravel, of course, is famous for his incredibly courageous actions in June of 1971, in reading the so-called "Pentagon Papers" concerning the true extent of US military operations in Vietnam and in neighboring countries into the *Congressional Record*; thus releasing the contents of this heretofore priorly [sic] classified report to the US public. And catalyzing a very dramatic backlash among the American people against the policies of the Nixon administration and the continuation of the Vietnam War at that time. Much more will be said in detail by Jeff Steinberg concerning this historic action by Senator Gravel after we see this video excerpt; and Jeff, I know, will elaborate on its direct implications for today.

But let me use the example of Senator Gravel before we view this excerpt here tonight; both the example of what Senator Gravel did at that time, but also the example of what you will see he continues to do today to make a point which will be

hopefully thematic over the course of this show. The point being, for those of you who are viewing this broadcast here tonight, the persistent question that you must ask is: What does this imply for me? The facts have been presented, the case has been made, the evidence has been thoroughly exposed; none of these are in question. The question, however, will remain – What will the American people do to respond? How will you react to that which is shown to you here tonight? What must we do, collectively, to pull this story off of the television screen and to put these facts that will have been presented here tonight into action, to change the course of history? What sort of political activism, what sort of intellectual leadership, what sort of courage will be required to do justice to this moment of human history that we now find ourselves in? Senator Gravel, of course, is an outstanding example of this sort of courage; but more of us are now required to be like him, and to be like Mrs. Helga Zepp-LaRouche, as you will also see here tonight. As Mr. LaRouche emphasized during our discussion with him, and as he has emphasized repeatedly before, just as in the Classical Shakespearean theater, the most important individual in the room is not any of the actors who are on stage; but rather, that member of the audience for whom the play is being performed. We ask you, therefore, to indulge us here tonight as you become our audience in this great historical drama which is about to unfold before you. So, without further ado, let me present to you the excerpt of this week's press conference with Helga Zepp-LaRouche and Senator Gravel.

HELGA ZEPP-LAROCHE: Thank you.

Well, let me welcome all of you. I think most people in the world right now are aware that we are really experiencing a civilizational crisis, not only a financial crisis. Many military crises around the world, wars, terrorism, hunger, refugees, it's just an enormous amount of simultaneous crises. And while all of these individual crises have local

causes, which trigger them and cause them, I think it's fair to say that the underlying cause of the strategic, civilizational crisis, is the fact that trans-Atlantic financial system is hopelessly bankrupt. And it is that dynamic which is behind the war danger, which is behind local crises, and which is the biggest threat to the world right now.

So, an instant collapse into chaos is really the danger we are talking about. Now, there is a remedy to that. The remedy is to introduce Glass-Steagall, the banking separation law which was introduced in 1933 by Franklin D. Roosevelt, in response to the economic crisis of the early '30s, and there are several motions in the U.S. Congress and in the Senate – there is actually legislation with the exact, same text in the Congress and the Senate. So if the political will could be mobilized, that problem could be solved. But it has to be solved. There is no other way than to shut down the casino economy of the Wall Street.

So now we are hit with an additional problem: the refugee crisis in Europe. Now, I know people in America think this is very far away, but I tell you, this is becoming a key strategic factor, also affecting the United States.

It is now publicly debated in Europe, that this refugee crisis was caused by U.S. and British wars in the Middle East, by a policy of regime change, by a policy of playing the so-called "Islamic card" going back to Brzezinski in 1975, when he initiated this policy; and then having a policy of always supporting the "good rebels," training them, only to see that the good rebels join the terrorists; then you have to make a new war against the terrorists, then you have to bet on the "good rebels," and so forth and so on!

This has now led to a situation where basically millions of people are trying to get into Europe. Germany probably will have, minimum, 1 million this year. The UN Human Rights

report says that there are presently 60 million in flight right now. So we're not talking about a temporary refugee crisis. We're talking about a large migration of people running away from war, hunger, epidemics, mainly from Southwest Asia, but also to a certain extent from Africa.

And it is very clear, this will not stop! This will not stop, and you see right now the effect: The EU has completely failed. They ignored this problem since many years, because they left Italy and Greece completely alone for years; there were hundreds of people drowning in the Mediterranean for years! Some of them arriving in Lampedusa in Italy, and the EU said, "that's an Italian problem." The same with Greece.

But now with the recent developments in Syria, this is really exploding and you see the pictures. And the pictures are horrible! There is no unity in Europe; there is no solidarity, there is no Europe. It now turns out that something, which was transformed into an interest group for the banks – namely, the EU after the Maastricht Treaty – that you cannot pretend to have "union," which is bound together by nothing other than the defense of the banks and the defense of the high-speculation system.

And the biggest threat right now is the maintenance of the present financial policies of Wall Street, the City of London, the ECB, which is reflected by the finance minister Schäuble, who says "We must protect the so-called 'black zero', which is a synonym for balanced budgets, which is the idea that no matter how many expenses you have to spend for the refugees, the budget must remain balanced, and that means you have to cut in other areas, like social expenditures, kindergarten, schools, health system; and naturally, for the people who are in a precarious economic situation already, like the unemployed, like the people who have a low but precarious income, they feel threatened. And therefore, Schäuble's "black zero" fuels the kind of xenophobic reactions which you have heard about, that already this year 500 housing projects

for the refugees have been attacked or burned down, and right-wing violence is on the increase.

You see now that President Putin was absolutely when he said several months ago, or even a year ago, that the big mistake of the West to support Nazis in Ukraine, in the form of the Right Sector, has the danger that this Nazism is spreading to other European countries.

So the only solution is, obviously, to change the economic policy, to stop what is high-risk speculation for the United States on Wall Street; to stop what is the "black zero" policy of Schäuble in Europe. And, fortunately, there is an alternative.

Now, very little known, because the Western media in Europe and the United States are generally not reporting it, or if they report it, they misrepresent it, there is an alternative economic system, which has developed. It started, really – well, it started 25 years ago, when we proposed the New Silk Road as a response to the collapse of the Soviet Union; but it was put again energetically on the table by the Chinese government in 2013, when President Xi Jinping announced a New Silk Road to become the policy of China in Kazakhstan in September. And in the meantime, this dynamic, of building a New Silk Road in the tradition of the ancient Silk Road – meaning an exchange not only of culture, of goods, of ideas, but also of technologies, of improving the relation among nations, this has spread like wildfire!

And what you see now is the unfolding of an alternative economic system which is completely based on different principles than the trans-Atlantic high-risk and high-profit speculation. It is based on real investment in infrastructure, on uplifting populations out of poverty, like China has done in lifting 600 million people out of poverty in the last 30 years; and it is offering now, in reality, the Chinese economic miracle, to other countries that participate in the

construction of this New Silk Road.

It has reached a point where mankind is challenged, that either we change the paradigm and establish an order in which all people on this planet can live as human beings, or we will not make it, and we will vanish as the dinosaurs did 65 million years ago because we have proven we are not any smarter.

Now, I think the human species is smarter, and therefore, I'm confident that if we put this question on the table.., which is eminently possible through the approach we have taken by this report, which says "The Silk Road Becomes the World Land-Bridge," by simply extending the existing New Silk Road development into all of these areas.

Now I think the whole world is waiting for that, and what we are trying to do, is we are trying to cause this shift to happen. We just have to evoke the better tradition of America to make that happen.

So that is where I think we are. I think we are really in danger, if a collapse of the system happens without the reform of Glass-Steagall protecting the normal population from that, we could really end up in mass killings of an unprecedented dimension. If this would happen in Europe, on top of the refugee crisis, I think we would have civil war in Europe, and we probably would have civil war in the United States.

So I think the incentive to change policy, as long as there is time, is gigantic, and the optimistic note is that the alternative is already in place. Thank you.

Gravel: Thank you very much. Wasn't that a fantastic expose by Helga LaRouche? [applause] It leaves no room for me to talk!

All I can do is underscore her comments in this way: Stop and think that in the world today, you have really two choices. You can either grow and prosper as a result of growth; or you

can turn around and follow a different path of militarism. As an American citizen, I say it all the time, I'm very patriotic; I love my country, I love the world more, but I do love my country. And I'm embarrassed, absolutely embarrassed at the conduct of my country for the last 40 years. And your choices are very simple, when you look at what China is offering with the Silk Road vision, it's an offer to unify the world economically through mutual growth; addressing the problems that are so vital to our personal benefit as human beings. That's what China offers. And now, what does the United States offer? We try to sabotage institutions that will be able to finance growth; we turn around – and I'll go deeply into this – we try to antagonize China.

Now, you read in the American press, particularly this morning there was in the paper about the – and Helga referred to this – about a destroyer that was sailing very close to this Spratly Islands, an island just bordering the 12-mile limit. Why are we doing that? These are silly boys playing with silly toys! That's really what it is. It makes no sense at all. This destroyer came out of Japan, and so this is a provocation. So, this is our approach, the American approach, to dealing with the crises of the world, is to provoke China. Because of what? China is in the ascendancy economically in the world; there's just no question that with their present plans that China will be the country of the 21st Century. And its vision, to share that growth, with the rest of the world, it's just awesome as a vision, and will define what the 21st Century is all about.

And it won't be the American Century. And I would only hope, and it just stands to logic, that if the United States would join forces and hold hands with China and proceed to develop the entire world; boy, would this be a human accomplishment nonpareil.

Now, when I look at what's happened in the Middle East, I'm reminded of the Four Horsemen of the Apocalypse: that's our

foreign policy. For those of you who may forget, the Four Horsemen of the Apocalypse: Famine; War; Destruction; Death. That's our foreign policy! You can call it, Obama has the Four Horsemen of the Apocalypse, and he's riding it like a chariot. When you really in depth look at these elements, it just breaks your heart. Because as Helga just outlined, it's so easy to pursue the other course; it's so much more humane to produce the other course.

And when you look at what we've done here; you read the American press, and of course, everything is Putin has been demonized. We are demonizing China and to some degree Xi Jinping; and this is wrong. These people shouldn't be demonized; they're heads of governments. You don't see them demonizing Obama; you see people like myself demonizing Obama, and rightly so.

And I do this because, you have heard the cliché, "my country, right or wrong." Well, for me, that's the most immoral statement you can make. If you love your country, and you see it doing something wrong, *you should do something to correct it*. And that's where I have charted my course in life; and at my age, I hope I have another five, six years, and I'm going to try to raise as much billy hell as I can, on our foreign policy. Because that foreign policy is wrong, and as I said earlier, it's a policy of the Four Horsemen of the Apocalypse.

And so what can we do about it? Well, the first thing that I'm going to try to do, I get into very many causes as a result of this, and I have become a spokesman or endorser of these various causes, like endorsing what the LaRouche organization is doing with China.

I'm delighted to be associated with the LaRouche organization and the wisdom they've brought forward in a leadership role. And here, I'm taking a page out of their book, suggesting that the leadership of China should take the initiative and bring the Silk Road to the commons of the China Sea. Thank you very

much. [applause]

STEINBERG: Senator Mike Gravel is 85 years old. Lyndon LaRouche is 93 years old. They are two of the last stalwarts of the generation that grew up as children under Franklin Roosevelt, and directly participated in the Second World War. They have a certain level of moral commitment and moral authority that is sadly lacking in most of the leadership of our nation today. I just want to tell you a bit more about Senator Gravel's actions back in 1971, in releasing the "Pentagon Papers." Because it's of great relevance today, and it really puts an onus on not only every member of Congress, but every individual who considers himself a patriotic American citizen, to hold yourself and your fellow citizens up to the standard, to hold your elected officials, up to the standard that was reflected in what proved to be an historic action by a lone individual in the U.S. Senate. Now, in 1971, the war in Vietnam was raging out of control. Richard Nixon was a highly popular president, and months later, in the 1972 elections, he would win an absolute landslide victory. Yet, the consequences of Vietnam, the consequences of Nixon's ending of the Franklin Roosevelt Bretton Woods system, that began this slide into economic decay in 1971, was something that had to be dealt with. The U.S. Congress commissioned a whole series of documents from the Pentagon on the status of the war in Vietnam. Those documents were maintained under strict control, under lock and key, and were basically barred from being presented to the American people. Under those circumstances, a handful of patriots, who would be vilified for their actions, decided that they had to do something. Sen. Gravel, who I had the pleasure of spending a day earlier this week up on Capitol Hill with, recounted the story. He received a cryptic call in his office from a man named Daniel Ellsberg, who at that time was a national security official working directly under Henry Kissinger, had access to the copies of what came to be known as the "Pentagon Papers." One evening, he called up Sen. Gravel, and simply asked him, "If I provide

you with a copy of these papers, will you make them public?" Sen. Gravel said, "Yes!" and said "Let's not talk about this on the phone." There's a whole, basically, a cloak and dagger story, that I won't bother to go into here, but suffice it to say that Sen. Gravel was provided with a hard copy of something like 7,000 pages of Pentagon documents that showed that the Vietnam War, contrary to media coverage, contrary to statements by most elected officials, was not going well. Yes, the body-count was piling up, but the United States was losing the war, and it was known, certainly before 1971 that that was the case. But the American people were kept in the dark. Much of the Congress was kept in the dark. And so Sen. Gravel took the courageous act of releasing the "Pentagon Papers." He used the opportunity of chairing a late-night subcommittee on buildings and maintenance to come up with the proper formulation for releasing those documents. He knew that under the strict principles of the U.S. Constitution that it was perfectly legal, because members of the Congress – members of the House, members of the Senate – in fulfilling their obligations to the American people to keep the population fully informed, was given absolute immunity from any kind of criminal prosecution for any sort of release of data, no matter how its classified "Top Secret," if the data is released as part of the normal business transactions of the United States Congress. Now, in point of fact, the courageous release of the "Pentagon Papers" – the efforts of Daniel Ellsberg, the efforts of Sen. Gravel – resulted in a bright light being shined on the fiasco of Vietnam, and it began the process of forcing a fundamental reversal of U.S. policy. Within a period of time, Richard Nixon, soon after his landslide victory, was on his way out the door. And, it was in the context of the "Pentagon Papers" that some of the worse crimes of Nixon in fact took place. For example, one of the break-ins, in addition to the Democratic Party's national headquarters, that was ordered out of the Nixon White House, was the break-in to Daniel Ellsberg's psychiatrist's office, to try to obtain discrediting information on Ellsberg. This is

not the way the Constitution provides for the U.S. government to function. So, Sen. Gravel took an action, and the Supreme Court, in one of the rare instances of a unanimous decision on a critical constitutional issue, ruled that Sen. Gravel's actions were completely legal, were completely constitutional, and that therefore he was protected from any vindictive action coming from Nixon, or anyone else, as a result of what he did. That started the ball rolling, for bringing an end to one of the most disastrous chapters in modern American history, probably the single most disastrous event in the post-World War II period, right up until the point of the Bush administration's invasion of Iraq. Now, one of the things, that is immediately begged by reflecting back on what Sen. Gravel did, is the obvious fact that we've been talking through these Friday night webcasts for quite some time about the role of the British and the Saudis in the original 9/11 attack. We've told you about the 28 pages from the original joint Congressional inquiry into 9/11, that were blacked out and declared secret by George W Bush, and have been maintained secret by President Barack Obama. These are vital facts in these 28 pages that reveal an aspect of action on the part of the kingdom of Saudi Arabia, and by extension our so-called British allies in organizing and supporting the most heinous crime that's been committed on American soil since Pearl Harbor; namely, the 9/11 attacks in New York and at the Pentagon here in Washington. So, you've got to ask yourself. The information is out there. Where is Senator Mike Gravel today? Why is it that no members of the US Congress, who have read those 28 pages, have used the precedent of the Supreme Court's unanimous 9-0 ruling in the Gravel case to say, "We are completely free to tell the American people the truth about 9/11."? Why is it? And we've been harping on this issue on this broadcast for the last two weeks. Why is it that the blood on President Obama's hands, through his drone-kill policy, has not led to the convening of impeachment proceedings in the House of Representatives? How is it that the American people and our elected representatives have

become so callous to the reality, and so committed to “going along to get along”, as President John F Kennedy warned about in his famous *Profiles in Courage* book? How is it, that there is not a single individual in government, how is it that there are not millions of people in the street taking up these issues?

Now, you’ve just seen some of the photographs of the refugees who are flooding into Europe. And in every instance, these are refugees from regime-change wars that were either initiated by the Bush administration in partnership with the British, or in some instances with the French; or regime-change operations initiated by the Obama administration. How is it that these millions of refugees flooding into Europe, who are creating a tremendous instability; as Helga warned, creating a potential new Hitler moment in Europe? How is it that there is no action in Washington? How is it that it’s possible that the US actions, which directly led to this humanitarian nightmare, are being ignored by you the American people and by our elected representatives? There is a callousness; there is a fear; there is an avoidance of reality that permeates our entire system and our entire culture right now.

And the bottom line is that we are facing an imminent danger of war; potentially thermonuclear war. You, just in the last days, had a US Navy ship entering into territory that China claims as sovereign Chinese waters in the Spratly Islands. You’ve had just in the last 24 hours, General Philip Breedlove, the commander of NATO, basically saying under no circumstances is he prepared to cooperate with Russia. [that] Russia is carrying out a diversion in Syria, because the fundamental issue is actually Ukraine. How can these kinds of statements and these kinds of actions, which could bring us to the very brink of thermonuclear war under a President who has been consistently pursuing policies of mass kill; how can this be tolerated? What is it in you, the American people? What

is it in our elected representatives that has created these conditions where the evidence is mounting by the day that we've lost the moral fitness to survive as a nation? And if we continue to tolerate for one moment more, the danger is that we will be staring down the barrel of thermonuclear weapons; or that the kind of absolute chaos that Helga warned about in the press conference earlier this week, in Europe and here in the United States, is about to erupt.

This is a fundamental moral flaw that can and must be addressed and reversed. The moment for toleration of criminality on the part of the President of the United States has come to an end. There were ample grounds for the impeachment of George W Bush and Dick Cheney, for the lies that led to the Iraq War and many, many other things. There were bills of impeachment that were being drawn up by Representative John Conyers, by his staff on the House Judiciary Committee, during the Bush period. And a deal was struck between the two parties, where the famous quote from Nancy Pelosi was, "Impeachment is off the table." Well, that deal has carried forward as President Obama has carried out similar crimes, and in some respects, even more egregious crimes. The idea that every Tuesday afternoon there is a meeting at the White House, chaired by the President, where he signs off on the latest list of targets to be stalked and executed; to be murdered in cold blood by drone strikes. The toleration for this has now reached the point where it's absolutely intolerable.

Over the past several weeks, we've provided you with the facts; there's no need to provide any more details. The facts are available; they're in the public light. You can read them on the LaRouche PAC or EIR websites; you can go to The Intercept and read the primary documents themselves. But clearly, that's not the issue. The issue is that we've lost our moral compass; and that we're now at the point that unless there is a fundamental moral change in the fabric of our

people, it may just be too late.

OGDEN: Thank you very much, Jeff. Now, I'm going to read the brief institutional question that came in for us this week. And this was presented to Mr. LaRouche when we had a chance to meet with him. The question reads as follows: "Mr. LaRouche, what is your view of the current state of the US economy, and do you think the Board of Governors of the Federal Reserve System should raise the interest rates?" Now, I know how I would respond. I think instead of hiking the interest rates, the Governors of the Federal Reserve System themselves should take a hike; but I'll let Jeff deliver Mr. LaRouche's response.

STEINBERG: A number of years ago, Mr. LaRouche regularly repeated a kind of a irony, a metaphor for the state of mind of the American people. He said, "Your typical American walks out on the street, gets hit by a car; breaks his leg and then crawls back inside and turns on the television. And until he sees on the local news that his leg has been broken, he's not quite certain that it's actually happened." Well, I think as for the state of the US economy, there's a great similarity to the situation we're dealing with right now. Again, it's obvious to most of you out there, if you simply ask yourselves a very simple question: Are your conditions of life better today than they were 15 years ago, before we entered into this prolonged period of an abysmal control, a British control over the US Presidency, first under Bush and now under Obama? Do you still have an optimistic view about the future? Can you honestly look at your children and grandchildren, and assure them that their conditions of life will be better than yours, and that what you did with your life in some small way, contributed to the idea that future generations will be better educated, better clothed, better fed, with more leisure time to pursue real culture? I think for the overwhelming majority of Americans, the answer to that question is a resounding "No."

So, let's just consider a few facts that have just come out in the last week about what the actual state of the American economy is, and maybe presenting the sort of gross picture, and taking it out of the domain of "I'll get by, I'll struggle through; as long as I can watch television and take my mind off of the problems of the real world, I'll somehow be able to make it."

Today in the United States, there are 16 million children living in households that on a regular basis, face severe food shortages, meaning that you've got a rampant outbreak of malnutrition among young people in this country. That 16 million figure, by the way, represents 21% of all of the children in the United States. Across the board, in every corner of society, 25% of all American men are living either at, or near, the official poverty level, and that level is abysmally low; does not really reflect, even closely, the horrors that these people are living through.

And if you think that this is something that largely involves our elderly, our senior citizens, people nearing retirement, no. Among 18-34 year olds, in the United States today – men, that is – 33% are at or near poverty. You have 22 million Americans living in what is officially defined as deep poverty, which means living at, or below, one half the official poverty rate. To give you an idea of that: The official poverty rate is, for a family of four, to be merely \$24,000 a year. Think about what kind of family of four could possibly live on that amount of money.

There's 1.5 million households in the United States which have absolutely no cash income whatsoever, meaning that they are living 100% on government social safety net programs, and can't survive on that.

Yet you read in the newspaper that the official unemployment rate is 5.1% or 5.2% and that the jobless rate at the peak of the "recession" back after 2008 has been cut in half. Well,

the only reason that that number has been reduced is because there are now 94 million working-age Americans who are not counted in the labor force. That's not because they're disabled, and unable to work. It's because they've either never been able to find a job, or they have been unemployed for such a long period of time, that they don't even appear in the statistics any longer.

So, that's a brief snapshot of what has happened in our nation. You know it. Probably a majority of people out there watching this broadcast now are personally experiencing it, and feeling it. And the fact is, there is something you can do about it. You can change your behavior. You can continue going along as you are in a fantasy world, or you can decide, now is the time to put your foot down. We live in what was once a great republic, and therefore, we can make those changes. We can force our elected representatives to take the kinds of emergency actions.

Helga talked about the re-instatement of Glass-Steagall. That means Bankrupt Wall Street. It's got to happen now, it's got to happen immediately, if there's to be any kind of reversal of the real state of economic collapse and poverty.

Now, to just contrast the downward spiral and the financial bankruptcy of the United States, and really the whole trans-Atlantic region, let's consider what, in human terms, has been the result of the Chinese policies that both Helga and Senator Gravel were talking about on Tuesday. Over the last 30 years in China, 600 million people have been lifted out of poverty. At the same time, during that same 30-year period, we've been in a persistent downward spiral, and that spiral is now exponentially escalating towards a complete crash, over the last 15 years, under the Obama war Presidency and the Bush war Presidency before it.

So again, the issue is not sufficient facts. You know that. You know it in your own mind and your own heart what's

actually going on. The question is, will you act and will you act in time?

OGDEN: Thank you very much, Jeff.

Now, as a consequence of you watching what has just been presented here tonight, *you* are now an actor on this stage, the stage of human history, for the reason that you are now faced with a decision: What will you do with what has just been presented to you? How will you respond? With the clarity of the historical decision that is now facing us to be made, how do we take what has just been presented, and literally, pull it off of the screen, as Mr. LaRouche termed it, and put the necessary actions in place, as Jeff has just outlined them in detail.

Now that you have seen, and you have assimilated the case that has been put before you tonight, you have now become one of the actors, one of the active players, in this great Shakespearean drama of today. The question lies not in the fact of the case; the facts are all there. The facts are all clear. But rather, the question lies in how we respond. How will we act on the stage of history today? What will we *do* with the reality as it now faces us, and act to shape a future which is worthy of what the human species uniquely can, and must, be?

And for those of you who have also been participating in the weekly Fireside chat discussions with Mr. LaRouche, and especially the Manhattan meetings, which Mr. LaRouche has been addressing on a consistent basis every Saturday, you know that this is taking hold, and this is what Mr. LaRouche has been discussing with you, and is becoming a movement within the American people, at least those intellectually courageous few who have been engaged with this, and have made these crucial decisions.

So with that I would like to bring a conclusion to this

broadcast here tonight. If you haven't viewed the press conference featuring Mrs. Helga LaRouche and Senator Mike Gravel in full, it is available on the front page of the larouchepac.com website, and by all means, please circulate this as widely as you possibly can. This was a very significant event.

So I would like to thank Jeff for joining me here in the studio tonight, and I would like to thank you all for joining us here as our audience this evening. Please consider what you've seen here tonight, and what that implies for you. And please stay tuned to larouchepac.com. Good night.

Forceret program for opførelse af boliger drøftet i Tyskland for tyskere såvel som nytilkomne

29. oktober 2015 – Ministre for byggeri i Tysklands 16 delstatsregeringer mødes i Dresden den 29.-30. okt. for at drøfte mulighederne for et nationalt, forceret program til opførelse af nye hjem til både tyskere såvel som til flygtninge. Et af de krav, der forventes at blive resultatet af dette møde, er, at Forbundsregeringen bevilger mere end de 500 mio. euro, den hidtil har tilbudt, hvilket kun er nok til at bygge 12.000-15.000 nye standardlejligheder. Tyskland har imidlertid allerede et efterslæb på mindst 1 mio. lejligheder – nogle eksperter taler endda om 4 mio. – et boligsvælg, der er akkumuleret hen over flere årtier siden 1970.

Andre spørgsmål på dagsordenen for Dresden-mødet er miljøbureaukratiske regler, der står i vejen for byggeprojekter: dyre energispare-love, der vil fordyre byggeriet af boliger med 10 % i 2016, bør suspenderes i tre år. Desuden udsendte byggeriets fagforening og den landsdækkende lejerforening et fælles memorandum, der angreb andre bizarre regler, såsom en regel, der tvinger boligbyggere i Eifel-regionen til at transportere vulkansk jord, der er typisk i denne region, fra byggepladsen til særlige, fjerntliggende affaldspladser. Denne forholdsregel lægger en ekstra økonomisk byrde på 20.000 euro på hvert nyt hjem.

Ministrene vil også drøfte forslag fra byggeindustriektoren om at finansiere en udvidet produktion af præfabrikerede huskomponenter, der ville fremskynde opførelsen af hjem betydeligt. Det er også nødvendigt med skattelettelser for sådanne forcerede programmer.

Pestel-instituttet har gennemført en række undersøgelser, iflg. hvilke det vil være nødvendigt at opføre 400.000 nye standardlejligheder om året for at lukke boligsvælget hen over de næste 10-15 år, inklusive mere end 1 mio. statsstøttede lejligheder i socialt boligbyggeri, som lavindkomstgrupper har råd til. Den aktuelle flygtningekrise har været en katalysator for en stærkt forsinket debat om nye programmer for boligbyggeri.

Genopbygningsplan for Syrien: Projekt Fønix:

Diskussionspunkter om Syriens genopbygning

De følgende »Diskussionspunkter om Syriens genopbygning« er blevet udarbejdet efter drøftelser med Syriens myndigheder. Den svenske organisation *Syriska stödkommittén för demokrati* besøgte flere regeringsministerier og myndigheder i Damaskus i december 2014. Ulf Sandmark fra det svenske Schiller Institut var en af delegationens deltagere under det ugelange besøg i Syrien. Hussein Askary er formand for Schiller Instituttet i Sverige og desuden redaktør for Executive Intelligence Reviews arabiske hjemmeside, hvor dette dokument er tilgængeligt på arabisk:

<http://arabic.larouchepub.com/2015/10/24/752>

og på svensk: <http://www.larouche.se/node/4134>

Fønix-projektet

Syrien. Diskussionspunkter om Syriens genopbygning

Af civiløkonom Ulf Sandmark og Hussein Askary, Schiller Instituttet

Hvorfor tale om genopbygning midt i krigens mørke?

Det er håbet, der gør mennesker til mennesker.

Håbet om genopbygning mobiliserer den skabende evne hos alle mennesker. Det forsætter mennesket i en sindstilstand, hvor det er Skaberen nær.

Ved at løfte blikket mod genopbygning og udvikling efter krigen kan Syrien allertydeligst demonstrere det menneskesyn, som står i skarp kontrast til den ondskab og meningsløse

ødelæggelse, som fjenden personificerer. Man demonstrerer det ikke blot for sig selv, men også for omverden, og ikke mindst for de fjender, som således vil forstå, at deres krigsførelse ikke fører til noget bedre for dem selv. Syriens planer om genopbygning medfører, at de fjender, der kan tænke, forstår, at de kan få en bedre fremtid ved at samarbejde med regeringen, end ved at fortsætte krigen.

Syriens håb om en fremtid er dets stærkeste våben imod fjendens pessimisme, desperation og umenneskelighed.

Hvem håber, og hvem gør ikke?

Med skabelsen af BRIKS har halvdelen af menneskeheden organiseret sig for at skabe en fremtid for sig selv og menneskeheden. BRIKS-samarbejdet har endelig været i stand til at tilføre kraft til håbet fra Bandung-konferencen, den Alliancefri Bevægelse og 77-gruppen og at hæve verden ud af fattigdom og kolonialisme.

I modsætning til Syrien og BRIKS, så er den vestlige verden domineret af dets finanssystem, for hvilket der ikke findes noget håb. Værdipapirerne i det globale finanssystem, der beløber sig til en værdi af to millioner milliarder dollar (eng.: 2 kvadrillioner), er, for over 90 % 's vedkommende, ren spekulationsgæld. Dette er et pyramidespil uden sidestykke i verdenshistorien, og det er blevet holdt oppe af konstante kapitalindsprøjtninger fra centralbanker og statsbudgetter. Finanssystemets desperate situation har presset Vestens politikere til at tillade en finansiel udplyndring af ikke alene borgernes opsparinger, men også af realøkonomien.

Denne udplyndring har ført til den græske krise, men den har haft en endnu mere grim effekt i den Tredje Verden. De vestlige banker vil ikke længere med samme lethed kunne udplyndre BRIKS-landene. Metoden til at komme BRIKS og andre selvstændige lande til livs er derfor den destabilisering og det kaos, som terrorister og regionale krige kan sprede i hele

Centralasien og ind i Kina, Indien og Rusland for at ødelægge disse nationers lederskab og modstand. Nu er det Syrien, der står i forreste skudlinje for denne politik, der bærer navnet geopolitik, og som er det gamle, britiske imperiums metode til at holde konkurrerende eller fremvoksende verdensmagter nede. Eftersom USA støtter den britiske geopolitik, indgår der også trusler om anvendelse af atomvåben i afpresningen, og verden står *de facto* på randen af en total katastrofe.

Det er desperationen og håbløsheden hos den vestlige verdens finanssystem og de gamle kolonimagter, der projiceres ind i Syrien og andre krigsramte lande i form af støtte til terrorismen og til politikken for regimeskift. Det, der grundlæggende set kan standse krigspolitikken, er en løsning på finanskrisen gennem en bankreform og en genoplivning af den vestlige verdens realøkonomier.

Disse forslag er blevet fremlagt af den amerikanske statsmand Lyndon LaRouche og hans hustru, Helga Zepp-LaRouche, igennem deres internationale bevægelse, Schiller Institutet. Mange vestlige politikere kommer nu med tilsvarende forslag for at løse finanskrisen. Det store håb for verden er, at BRIKS-landene nu kraftfuldt gør fremstød for en sådan økonomisk udviklingspolitik. Sammen kan disse kræfter få Europa og USA til at vende sig bort fra krigspolitikken. Syriens heroiske modstand imod imperiepolitikken føres derfor både på det militære og økonomiske plan. Det forener alle de mennesker i verden, der håber på en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden.

Hvordan skal man betale for genopbygningen, når nationen er ruineret efter krigen?

Den frihed for hele nationen, som Syriens kamp tilsigter, er grundlaget for Syriens økonomi og ret til at skabe kredit og penge. Folket, jorden og de naturlige ressourcer besidder et enormt potentiale. Med en genopbygnings- og udviklingsplan skabes der et endnu større potentiale.

En enlig bonde eller virksomhedsejer kan have brug for kredit fra en anden for at kunne virkeliggøre sit potentiale. En nation kan selv beslutte sig til at virkeliggøre sit potentiale. Det sker derved, at nationen udsteder kredit til sig selv, med nationens egen, fremtidige udvikling som sikkerhed. Dette kræver et særligt finanssystem, der kaldes et »kreditsystem«.

Ironisk nok var det netop et sådant kreditsystem, der gjorde det muligt for USA at blive grundlagt og overleve sine første år, og igen overleve, under Abraham Lincolns lederskab, under borgerkrigen og atter engang, under Franklin Roosevelts lederskab, fra og med 1933 og igennem Anden Verdenskrig. Dernæst anvendte Vesttyskland og Sydkorea det samme system til sine genopbygnings-mirakler efter krigen. USA befinder sig nu i en stor, finansiel krise på grund af, at man har forladt dette fungerende system, og nu er man også imod, at BRIKS-landene anvender det.

Det amerikanske kreditsystem blev skabt efter sejren i 1786 i Frihedskrigen imod kolonialismen. Efter råd fra daværende finansminister Alexander Hamilton gav Kongressen en kredit til en nyetableret Nationalbank, der koordinerede genopbygningen. Værdien af nationens valuta og al statslig gæld fra krigen blev hurtigt stabiliseret, når kreditterne dirigeredes videre til de projekter, som regeringen havde prioriteret. De selvstændige erhvervsdrivende, som blev engageret til at udføre projekterne, kunne komme i gang med det samme ved, at de fik del i kreditten. Gennem denne fremgangsmåde kunne man fuldt ud mobilisere og hurtigt udvikle landets egne ressourcer, på trods af, at landet netop havde været igennem en mangeårig krig.

Grundsynet i Hamiltons kreditsystem var, at økonomien værdisattes ud fra det fremtidige potentiale, og ikke ud fra nuets ruinerede situation. Ud fra en sådan synsmåde er Syrien rigt og kan selv finansiere størstedelen af den genopbygning, som kan virkeliggøre Syriens potentiale.

Hvordan skaber man kreditter i traditionen efter Hamiltons system til genopbygning?

Udgangspunktet for et kreditsystem er den genopbygningsplan, der trin for trin beskriver, hvad nationen planlægger at have gennemført på forskellige tidspunkter. Med denne plan som grundlag kan staten udstede de nødvendige kreditter for at sætte al tilgængelig arbejdskraft, maskinkapacitet og tilgængelige materialer i arbejde. Staten giver så tilladelse til, at projekterne kan startes op, og sørger samtidig for, at der er kredit til rådighed til projekterne. Projekterne kan ledes af enten privatforetagender eller statslige myndigheder.

Til udstedelsen af denne kredit har staten behov for både centralbanker og særligt etablerede Genopbygningsbanker. Den syriske nation kan, på samme måde, som Egypten gjorde det, da man lod folket finansiere den Nye Suezkanal, udstede medejerbeviser i Genopbygningsbanken, der er særligt beregnet til syriske borgere i hjemlandet eller i udlændighed.

På denne måde får genopbygningsbanken en egenkapital til udstedelse af kreditter. Den syriske stat bevarer majoritetsindflydelsen i Genopbygningsbanken.

Ud over denne normale mekanisme til udstedelse af bankkreditter vil man yderligere få brug for en Hamilton-kreditgivning ved, at Centralbanken skaber kredit, som den låner ud til Genopbygningsbanken. Med denne kompletterende kreditmekanisme vil staten have tilstrækkelig med kredit til at kunne gennemføre den hurtigst mulige genopbygning af Syrien.

Når regeringen har givet grønt lys til et projekts opstart, overfører Genopbygningsbanken kreditten til en konto for projektet. De myndigheder eller foretagender, som af regeringen har fået til opgave at gennemføre genopbygningsprojektet, betaler sine leverandører og arbejdere med disse kreditter. Dette fortsætter, indtil projektet er

færdigt. Alle nye sedler og kreditter fra Genopbygningsbanken har da fået en sikkerhed i form af det fuldførte projekt.

Hvordan kan de private banker mobiliseres til fordel for genopbygning?

Retten til at skabe kredit er en vigtig naturressource for en nation, som staten må anvende for at gennemføre genopbygningen. Det er helt afgørende, at kreditterne ikke vandrer videre til spekulation og pyramidespil, som i den vestlige verdens globaliserede banker i dag. De syriske banker må derfor begrænses i deres aktivitet derigennem, at de ikke må drive nogen form for investerings-bankaktivitet, såsom selvstændig handel og handel med værdipapirer. Det drejer sig ikke om at forbyde handel med værdipapirer, men det må holdes totalt adskilt, både ejerskabsmæssigt og personelmæssigt, fra enhver kommerciel bankvirksomhed.

Fra den amerikanske præsident Roosevelts tid i 1933 og frem til 1999 fandtes der i USA en sådan bankopdelingslov (Glass-Steagall Act), der foreskrev en total separation, og så længe, denne lov var i kraft, opstod der ingen systemisk krise for de amerikanske banker. Hvis man snarest gennemfører en sådan bankopdeling i Syrien, kan de kommercielle banker mobiliseres til fordel for genopbygning. Kun herved vil tilskud af kredit fra Genopbygningsbanken kunne gencirkuleres i bankerne og skabe ringe i vandet i realproduktionen. Desuden må kreditterne fra de private banker, så længe genopbygningen finder sted, være strengt rationerede således, at de dirigeres til det, som behøves iht. genopbygningsplanen, til sådanne kategorier af lån, som er nødvendige for virksomhedernes og menneskenes reelle behov.

Med et reguleret, kommercielt banksystem kan Genopbygningsbanken benytte sig af private banker til at formidle sine kreditter til kommissionerede virksomheder og udbetale pengene. I dette tilfælde henvender virksomheden sig til sin lokale bank, som igen henvender sig til

Genopbygningsbanken for at få den kredit, som er godkendt til projektet.

Må nationen gældssætte sig til udlandet for genopbygning?

Nationens egen skabelse af kredit i Hamiltons tradition kan sætte alle indenrigsressourcer i fuldt arbejde, men kan ikke betale for det, som må importeres til genopbygningen. Til dette kræves først og fremmest udenlandsk valuta fra eksportindkomster, men dette vil heller ikke være tilstrækkeligt i de første år. Nationen må optage store lån i udenlandsk valuta for at kunne importere de maskiner og det udstyr, som behøves. Hvis lånene kobles direkte til genopbygningsplanen, kan denne gældssætning gøres både langfristet og tilpasset projektets tilbagebetalingsevne. Disse udenlandske lån bør også kunne holde en lav rente, eftersom lånene er værdisikrede gennem deres binding til reelle projekter. Syrien kan ikke regne med at kunne få større lån fra den vestlige verdens kriseramte finansinstitutioner. Derimod er der mulighed for at finansiere import af vigtigt maskinel, selv midt i en stor finanskris, gennem bilaterale handelsaftaler med enkelte, interesserede vestlige lande. Med denne fremgangsmåde kan en sådan nation indgå en aftale om at skabe en kreditmulighed i sin egen valuta til eksport af landets maskiner og varer til Syrien. En række af sådanne bilaterale aftaler med interesserede nationer kan klare anskaffelsen af udenlandske varer til genopbygningen.

BRIKS-nationernes Nye Udviklingsbank er nu i færd med at blive opbygget i overensstemmelse med det nye paradigme for en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden. BRIKS har det udgangspunkt at udstede kredit ud fra projektets fremtidige potentiale og ikke ud fra den nuværende betalingsevne i de lande, der ønsker at påbegynde projekterne. De samme principper vil også blive anvendt af de mange andre fonde, der er blevet skabt for at realisere bygningen af Den nye Silkevej. Her bør et frit Syrien have store muligheder for at skaffe lån i udenlandsk valuta til vigtige, store infrastruktursatsninger.

Eftersom gældssætningen i det nye paradigme mod-svares af de nye projekter, der gennemføres, er det en god gældssætning. Jo mere af en sådan gæld, der tilsigter at realisere landets potentiale, desto bedre. En sådan gæld bliver ikke en lænke, men en målestANDARD for, hvor meget Syrien satser på fremtiden.

Hvilket syrisk fremtidspotentiale kan udløses af genopbygningskreditterne?

1. Folket som bærere af alt potentiale.

Hvis man ikke prioriterer sikkerhed for fødevareforsyning, nødgenhusning, sundhedsydelser, uddannelse og arbejde, kan hele folkets potentiale ikke udløses. Til dette kræves der den bredest mulige mobilisering af nationens tilgængelige ressourcer fra de statslige myndigheder, helt ned til mikro-niveau. Lokale forvaltninger må, foruden budgetmidler, også kunne få del i statens dirigerede kreditgivning fra Genopbygningsbanken. Dette vil kunne igangsætte alle lokale kræfter og ressourcer til genrejsning af skoler, lægehuse, el og vandforsyning, såvel som den hurtigst mulige forøgelse af lokal produktion af mad og andre vigtige fornødenheder. Særlige kreditter bør dirigeres til tidligere ejere af industriforetagender og landbrug, der er blevet ødelagt i krigen, såvel som også til entreprenører, der vil starte nye foretagender. Terroristernes målrettede ødelæggelse af alle lægemiddelindustrier viser, hvilken strategisk betydning disse har, hvilket også er gældende for den omstridte olie-, gas- og petrokemiske sektor. Også den videre forædling af bomuldsproduktionen og andre landbrugsprodukter i f.eks. Syriens berømte tekstilindustri udgør en stor genopbygningsopgave, sammen med hele den øvrige industrisektor. Særlige arbejdsbrigader bestående af arbejdsløse kan også finansieres på samme måde for at bygge det, der er behov for, og samtidig arbejde de arbejdsløse til stadig mere kvalificerede opgaver. Hærens ingeniørtropper kan udgøre kernen i disse arbejdsbrigader og gennem disse

genopbygningsprojekter fortsætte med at forsvare det syriske folk.

2. Genstart af tidligere fungerende infrastruktur og erhvervsgrene med potentiale.

Genopbygningsbankens kreditgivning kan finansiere det store behov for at reparere den vigtigste infrastruktur: energi, el-systemet, vand og kommunikation. Kreditterne kan udvides, indtil alle tilgængelige, kvalificerede arbejdere, maskiner og materiel er i fuld anvendelse. På denne måde kan genopbygningen organiseres på den mest effektive måde med tanke på de muligheder, der er for en fremtidig infrastruktur. Genopbygningen kan direkte orienteres mod skabelsen af en ny infrastrukturplatform på højeste niveau af teknik og produktivitet.

Erfaringerne fra krigen med håndteringen af den mest avancerede teknologi for fly, robotter, elektronik og maskiner kan gøres til udgangspunkt for videreuddannelse og civil tilpasning i nye industrier, baseret på denne teknik. En målorienteret udvikling af den kemiske industri, der er baseret på råvarer fra gas- og olieindustrien, kan fremme nye industrier for videreførelse, for fremstilling af kunstgødning, plastikprodukter, pulverjern og højteknologiske produkter. I BRIKS-landenes nye paradigme vil den kerneteknologiske industri, der blev bombet i stykker af Israel, også blive genopbygget til produktion af energi, afsaltning af havvand og indtræden i iso-topforskningens nye økonomiske æra.

3. Den nye teknologis potentiale i genopbygningen.

Man må give særlig kreditstøtte til mulighederne for at skabe et teknologisk spring, når man alligevel skal erstatte udstyr. Eksempelvis kan nye jordkabler til erstatning for ødelagte el-ledninger kompletteres med IT-ledere af fiber. Målestokken for den energi, der bør prioriteres, er

energigennemstrømningstæthed. Præcis som en øget energitæthed hos soldatens våben, mht. præcision og kraft/cm², øger effekten mod fjenden, således er også energitætheden i den fredelige arbejders teknologier parameteret for at øge produktiviteten og finde det højeste potentiale for realøkonomisk gavn.

4. Projicering af de Nye Silkevejes internationale udviklingspotentiale ind i Syrien.

Muligheden for at forbinde transporten på Middelhavet, Det indiske Ocean, Det røde Hav, det Kaspiske Hav og Sortehavet har været grundtanken i præsident Bashar al-Assads visionære strategi »De fem Have«. Udviklingsdynamikken i BRIKS-nationernes tilvækst, og mange initiativer til udbygning af de Nye Silkeveje både til lands og til vands, kan projiceres ind i Syrien, hvis denne vision gøres til udgangspunkt for Syriens nye infrastrukturindsats. (jvf. EIR's kort) Det drejer sig ikke udelukkende om transport, men om internationale udviklings-korridorer, der tilfører Syriens gamle Silkevejs-handelspladser ny, langsigtet tilvækstkraft. Ud over jernbaner bygges korridorerne som et bredt bælte med anden infrastruktur, både pipelines, vandprojekter, industri og landbrugszoner og nye byer. Det Nye Silkevejsperspektiv er så gennemgribende, at Syrien kan påbegynde planlægning for i samarbejde med nabolandene at udvikle og udnytte vandressourcerne, gøre ørkenen grøn, mildne sandstorme og tilbageerobre store ørkenområder til dyrkning og bosættelse på maksimal måde.

Hvordan projiceres de Nye Silkeveje ind i Syrien?

1. Forbindelse til Bagdad og Teheran

Kinas strategi for »Ét bælte, én vej« for at udbygge de gamle silkeveje til udviklingskorridorer med moderne transportsystemer har ikke kun til hensigt at nå frem til Europa, men også via Iran at nå frem til Egypten og Afrika

over land. Jernbanen fra Teheran til Kairo vil blive bygget over Kermanshah til Bagdad, Amman og Akaba. Med den planlagte forbindelse over Sharm el-Sheik når jernbanen helt frem til Kairo. Med bygningen af en relativ kort jernbanestrækning fra Deir ez-Zur til den irakiske grænseby Abu Kamal opnår man jernbaneforbindelse fra Bagdad, men det betyder mere end dette. Det betyder, at den gamle Silkevej langs Eufrat atter gøres til Syriens øst-vest-udviklingskorridor og giver ny energi til Aleppos ødelagte industrizoner. En sådan jernbane bygget i samarbejde med Irak åbner en direkte jernbaneforbindelse fra Syrien til Basra og vil være et stort skridt i virkeliggørelsen af De fem Haves strategi derved, at den etablerer en direkte kontakt mellem Den arabiske Golf (den Persiske Golf) og det Indiske Ocean.

Jernbanen fra Bagdad og Teheran vil også føre handel over land fra Kina og Centralasien til Syrien. En stor gren af Den nye Silkevej fra det vestlige Kina og Centralasien passerer Teheran. Desuden bliver en landrute fra Indien og Pakistan mulig via det iranske jernbanenet, som er bygget frem til Zahedan lige ved det pakistansk/indiske jernbanenet, som engang i fremtiden vil blive åbnet.

Jernbanen fra Teheran åbner desuden for forbindelse til landene ved det Kaspiske Hav som næste trin i »De fem Haves strategi«. Transporterne fra Rusland på den såkaldte Nord/Syd-korridor, som har forbundet St. Petersborg med den iranske havneby Bandar Abbas, og senere desuden med havnebyen Chabahar på kysten af det Indiske Ocean, går både på og langs begge sider af det Kaspiske Hav og vil også blive en forbindelse til Syrien.

Via Basra kan det omtalte højhastighedstog fra De forenede arabiske Emirater til Kuwait med forlængelsen forbindes til Oman og Yemen. Alle disse handelsveje vil, ligesom den gamle Silkevej, blive projiceret ind i Syrien mod Aleppo, og dernæst kommer udviklingskorridoren til at fortsætte til det krigsramte Idlebs industrizoner og Latakias Middelhavs-havn,

der må udbygges.

Næste skridt bliver bygningen af jernbanen fra Deir ez-Zur til Tadmor/Palmyra, den legendariske Silkevejs-by, hvor Silkevejsfestivalerne afholdtes hvert år før krigen. Denne manglende forbindelse vil skabe en jernbaneforbindelse fra Teheran og Bagdad direkte til Damaskus og Beirut.

2. Forbindelsen til Kairo

Egyptens dynamiske udvikling, med den Nye Suezkanals planlagte, gigantiske, nye industriområde, kan trækkes ind i Syrien, når den nye jernbane fra Kairo til Amman åbnes. Den gamle jernbane fra Amman kan genopbygges som en højhastighedsbane til Damaskus og de store byer Homs og Hama og op til Aleppo i nord. På denne måde kan også søfarten fra landene ved Det røde Hav og hele Afrikas østkyst via havnen i Akaba få en jernbaneforbindelse til Syrien. Egyptens planer om jernbanesamarbejde langs Nilen mod syd vil også øge kontakten ikke bare med Sudan, men også Østafrika via Etiopien, som har verdens højeste, økonomiske tilvækstrate.

Når Hejaz-jernbanen genopbygges med højhastighedsteknik, kan Damaskus atter blive udgangspunkt for rejser til Medina og Mekka. Via denne jernbane kan desuden forbindelsen fra Yemen åbnes, og også fra Afrika via Yemens planlagte tunnel under Bab el-Mandeb til Djibouti.

Fra Egypten vil også den påbegyndte bygning af den arabiske gasledning blive færdig og blive forbundet med den planlagte nye gasledning fra Iran til Syrien, så alle tilsluttede lande både kan eksportere deres egenproducerede gas og tage den gas, som de behøver til forbrug.

3. Forbindelsen til Europa og nordpå til Sortehavet og Rusland.

Når grænsen mod nord åbner, vil Syrien igen kunne blive den store korsvej, så snart bygningen af højhastighedsjernbanen

fra Europa til Kairo åbner. Det vil tilføre kraft til alle de krigsramte storbyer: Aleppo, Hama, Homs og Damaskus. I alle byerne kan et lokalt trafiksystem bygges med den nye, tavse magnetteknik på piller. Denne teknik giver højere hastigheder og højere energitæthed samtidig med, at det kan bygges hurtigt, idet man undgår problemer med ikke-udgravede arkæologiske fund, der standsede tunnelbaneprojektet i Damaskus. Det vil forbinde byerne og deres regioner i en bred udviklingskorridor fra nord til syd gennem hele det vestlige Syrien.

Også Kinas handel med Europa via den Nye Silkevejskorridor gennem Iran og Tyrkiet vil i Tyrkiet blive forbundet til den nord/sydgående korridor gennem Syrien. Mod nord vil Aleppo og den syriske nord/sydlige udviklingskorridor tiltrække handel fra Armenien og Aserbajdsjan og via disse, fra Rusland.

Landene omkring Sortehavet når direkte ind i Syrien gennem havnebyerne Samsun og Istanbul. Til Istanbul går den nye »Vikinglinje« med jernbanegods fra Litauens havneby Klaipeda, hvilket også tilknytter transporter fra Østersøregionen og Sverige.

4. Forbindelsen Middelhavet

Siden indvielsen af den Nye Suezkanal i august måned i år er nye, store strømme af varer fra Kina og Indien begyndt at komme til Middelhavet ad den Maritime Silkevej. Der er i øjeblikket planer om at bygge en række havne for at håndtere den nye varetilstrømning. Det gælder for Piræus i Grækenland og Taranto, Crotone og Gioia Tauro i det sydlige Italien. Forud for dette har man planlagt en udbygning af højhastighedstog mod nord til Centraleuropa gennem både Italien og Balkan. Kina deltager i planlægningen af en ny kanal gennem Balkan fra Thessaloniki via floderne Axios/Vardar og Drina op til Europas transportårer Donau, der tiltrækker trafik fra Rhinen i Tyskland. Dette åbner også op for transport til Syrien, hvis man udbygger havnene i Latakia og

Tartous.

Hele Middelhavsområdet kan blive et udviklingsområde, der kan imødegå krisen med arbejdsløshed i både Nordafrika og det sydlige Europa. For at dette kan realiseres, har Schiller Instituttet udarbejdet en »Marshallplan for Middelhavsområdet«¹, der indeholder mange af de fremtidige projekter.

¹ Engelsk Specialrapport: Program for an Economic Miracle in Southern Europe, the Mediterranean Region and Africa: SE kort her:

http://larouche.se/svenska/media/20120612-meditprog_en_0.pdf

Rapporten er oversat til dansk, se her:
<http://schillerinstitut.dk/si/?p=3301>

5. Tunneller, der planlægges mellem Tunesien og Sicilien og under Gibraltarstrædet.

Langs den nordafrikanske kyst skal Egyptens første kernekraftværk bygges med mulighed for afsaltning af havvand til ferskvand, til beboelse, landbrug og industri. Afsaltningsprojekter kan gennemføres også andre steder langs kysten, og frem for alt i Gaza. Tunesien har store, potentielle landbrugsområder i de store saltmarsker Sud. Siden begyndelsen af 1900-tallet har man haft forhåbninger om at fjerne saltet med vandprojekter og gøre en stor region i det sydlige Tunesien og det østlige Algeriet frugtbar, projekter, der med dagens teknik kan gøres endnu bedre og videre.

Andre store projekter, der er på tegnebrættet, er at lede vand fra det centrale Afrika og til det nordlige Egypten til området nærmest Libyen. Der ligger den store Qattara-sænkning under Middelhavets niveau, der således vil kunne fyldes med ferskvand, så der dannes en stor sø. Sammen med nye jernbaner og veje gennem Sahara til en stor havn ved Middelhavet kan en hel række byer bygges, og et stort ørkenområde befolkes.

Der er også det store Transaqua-projekt til afledning af vand fra Congoflodens øvre dele i en selvrindende kanal til Tchadsøens vandområde. Det indebærer enorme udviklingsmuligheder ved, at Tchadsøen reddes og et stort område i det sydlige Sahara kan genopdyrkes og udvikles. Gennem BRIKS-landenes Nye Udviklingsbank findes der store muligheder for at komme i gang med flere af disse projekter.

Muligheden er til stede for at inddrage Europa og USA i et samarbejde med BRIKS-landene om denne økonomiske udviklingspolitik, så man satser på en genopbygning af sin realøkonomi i stedet for fortsat at kollapse med sit syge finanssystem og sin krigspolitik med folkemord.

Henvisninger til kort m.v.:

Kort 1 over Verdenslandbroen fra EIR-rapporten »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen« (»The New Silk Road becomes The World Land-Bridge«) <http://worldlandbridge.com/>

Den engelske rapport er på 374 sider. Pris 35 USD i digital pdf-format, med blødt omslag 50 USD.

Udførlig dansk introduktion til rapporten v/Helga Zepp-LaRouche: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=3777>

Kort 2 fra EIR-rapporten på dansk, Et økonomisk mirakel for Sydeuropa, Middelhavsområdet og Det afrikanske Kontinent, <http://schillerinstitut.dk/si/?p=3301>

Kort 3 over projiceringen af Den nye Silkevej ind i Syrien (et noget større kort)

<http://www.larouche.se/media/1650/view>

Læs mere om besøget i Syrien (på svensk):

<http://www.larouche.se/artikel/vad-jag-sag-i-syrien>

Nærværende artikel »Diskussionspunkter om Syriens

genopbygning« på arabisk:

<http://arabic.larouchepub.com/2015/10/24/752>

Og på tysk:

<http://www.solidaritaet.com/neuesol/2015/44/phoenix.htm>

BRIKS' ministre for videnskab og teknologi mødes i Moskva, drøfter fælles videnskabelige udviklingsprojekter

28. oktober 2015 – Ved det tredje BRIKS-ministermøde om videnskab, teknologi og innovation, der blev afholdt i Moskva den 27.-28. okt., mødtes ministrene for videnskab og teknologi fra de fem BRIKS-nationer for at diskutere prioriteter inden for forskning og udvikling og udarbejde en arbejdsplan for de næste tre år (2015-2018) inden for områderne videnskabs-, teknologi- og innovationssamarbejde mellem BRIKS-landene, rapporterer niticentral.com dag.

Ifølge Sputnik sagde Ruslands uddannelses- og forskningsminister, Dmitri Ivanov, i går, at BRIKS-lande kunne være involveret i Ruslands projekter for skabelse af stor-installationer. »Mens vi arbejdede med disse projekter, forstod vi, at den succesrige fremgang for sådanne projekter kun er mulig på basis af et tæt, internationalt samarbejde«, sagde han. »I dag har vi en enestående mulighed for at kombinere russiske ressourcer med andre BRIKS-medlemmers ressourcer for skabelse af disse og andre store

forskningsstrukturer, der vil gøre det muligt for vore lande at indtage førende positioner i de tilsvarende videnskabelige felter.« Han tilføjede, at Rusland havde foreslået at oprette en fælles BRIKS-organisation for at udarbejde en slagplan for skabelse af store forskningsinstallationer i verdensklasse på medlemsstaternes territorium.

Relateret hertil var opfordringen, der kom fra Indiens minister for videnskab, teknologi og videnskab om Jorden (eller geo-videnskab), dr. Harsh Vardhan, om, at BRIKS skulle etablere et multilateralt finansieringssystem for at støtte forskningsprojekter med deltagelse af flere lande, rapporterer Indiens avis Business Standard i dag. Dr. Vardhan hilste ligeledes et foreslået BRIKS-initiativ om skabelse af Global Forskning i Avanceret Infrastruktur-Netværk (GRAIN) velkomment. Det er presserende nødvendigt, sagde han, for medlemsnationer at identificere deres fælles behov og dele information om eksisterende forskning i stor-infrastruktur.

Dr. Vardhan meddelte også, at man vil afholde en fem dage lang BRIKS-konklave for Unge Videnskabsfolk i marts 2016 på det Nationale Institut for Avancerede Studier i Bangalore, Indien, ud fra hvilken det forventes, at man vil skabe et BRIKS-korps for Unge Videnskabsfolk.

Foto: Dr. Harsh Vardan

**POLITISK ORIENTERING den 29.
oktober 2015:**

Flygtningekrisen: kræves: handling nu// Obama truer Kina med militære midler

Med formand Tom Gillesberg

**Leder, 29. oktober 2015:
Sandheden er afgørende: Obama
er en
morder, og han må fjernes fra
embedet nu**

I går udstedte Lyndon LaRouche på ny et presserende nødvendigt krav om, at Barack Obama omgående må fjernes fra USA's præsidentskab ved forfatningsmæssige tiltag, for at han ikke skal føre hele planeten ud i en atomar udslettelseskrig. LaRouche henviste til Obamas seneste runde med militære provokationer imod Kina i Det sydkinesiske Hav, hans eskalerende krig i Syrien og hans masseorderiske droneprogram – blandt andre – som typiske eksempler på den politik, der som en skrigende nødvendighed må bringes til ophør.

LaRouche erklærede under en diskussion i dag med LPAC Policy Committee:

»Jeg mener, at problemet her ligger i det faktum, at Obama ... Obama er grundlæggende set i færd med at foretage træk, som han gør med operationerne ved Kina osv., og han er fast besluttet på at lancere en atomkrig. Og alle tendenser i hans adfærd går i den retning. For eksempel som angrebet på den medicinske facilitet [i Kunduz, Afghanistan]. Fyren er i virkeligheden en morder. Han er slet og ret en morder, og han bør smides ud af embedet.«

»Og hvis vi ikke siger dette og fører en kampagne omkring dette, så mener jeg, at verden som helhed, verdens folk som helhed, står på randen. Se blot på, hvad Obama er i færd med at foretage sig i Kina, med angrebet på Kina, som er en absolut forfalsket operation.«

»Obama viser sine fæle poter, eller sine blodige poter, i diverse operationer. Denne mand må trækkes ud, hans embedsperiode må annulleres! Vi har et præsidentielt princip, under hvilket han må klassificeres, og under hvilket han må fjernes fra embedet. Hvis vi ikke fjerner ham fra embedet, så vil vi komme ud i en meget farlig situation.«

»Den anden side af sagen er, at vi ikke har en Kongres, der er kompetent til at udtrykke sig, som det er nødvendigt. Gå tilbage til præsidentskaberne før denne. Vi har før haft disse. Man kan ikke være useriøs med dette og behandle det ved at sige: 'Vi må forhandle os igennem det her.'«

»Vi må sige, 'Nej!' Og jeg mener, at vores organisation har evnen til at sige 'nej'. Og jeg mener, at vi må sige nej ved simpelt hen at opregne nogle af de forbrydelser, han har begået. Og sige: Disse forbrydelser, alt imens de ikke er afgjort mht. en endelig afgørelse, så er faktum, at kravet er, at han må underkastes undersøgelse for at demonstrere, hvorfor han ikke skal smides ud af embedet. Det er der beviser nok til.«

Den seneste tids række af forbrydelser, som Obama har begået, inkluderer bl.a.:

- Provokationen den 27. okt. med at sende et amerikansk krigsskib ind i Det sydkinesiske Hav, mens han lover at fortsætte med lignede provokationer til vands og i luften i den nærmeste fremtid. En direkte militær nærkontakt mellem USA og Kina bliver højst sandsynlig, hvis dette fortsætter.
- Lækken fra Obamaregeringen den 27. okt. til *Washington Post*, Reuters og andre medier om, at hans regering har en operationel plan på bordet om at sende amerikanske specialtropper og andre tropper ind i Syrien – en total overtrædelse af USA's Forfatning og af International Lov – der blot venter på grønt lys fra præsidenten. Dette kunne føre til en direkte militær konfrontation mellem USA og Rusland på den mellemøstlige arena.
- Det amerikanske militærs overlagte bombing den 3. okt. af et Læger uden Grænser-hospital i Kunduz, Afghanistan, der resulterede i over 30 dødsfald, til trods for, at der på forhånd var udgivet fuld information om koordinaterne for dette hospital. Dette udgør en krigsforbrydelse, der berettiger til retsforfølgelse. Obamaregeringens skamløshed opmuntrede tydeligvis Det saudiske Kongerige til at udføre en lignende grusomhed imod et LuG-hospital i Yemen den 26. oktober.
- Det løbske, illegale droneprogram for drab, under hvilket Obama personligt udvælger og ved sin underskrift godkender det koldblodige mord på mistænkte terrorister og uskyldige tilskuere over en kam, som det for nyligt er blevet afsløret af websiden The Intercept.
- Obamas fortsatte og ubøjelige engagerende forpligtelse til at redde (bailout) det bankerotte Wall Street-system ved at tage livet af Amerikas fysiske økonomi og Amerikas befolkning – et system, der i stedet bør fjernes og erstattes med LaRouches økonomiske program med Verdenslandbroen.

- Obamas principielle ansvar for at skabe den flygtningekrise, der har bragt Europa til den yderste klippekant, gennem de illegale krige, som han og hans forgænger George Bush lancerede i hele regionen, og senest i Syrien.

Som Helga Zepp-LaRouche understregede i sine bemærkninger ved konferencen i Washington den 27. okt. med fhv. senator Mike Gravel, så har denne flygtningekrise nu nået kogepunktet og har konfronteret Europa med en knald-eller-fald-situation for sin blotte eksistens. Hele den Europæiske Union er ved at smuldre, stedt over for krisen, der er meget mere end en flygtningekrise: det er en massemigration og en eksistentiel krise. Den eneste løsning, understregede Zepp-LaRouche, er at bringe reel udvikling ind i Mellemøsten og Afrika ved at forlænge Verdenslandbroen ind i disse områder. USA og Storbritannien bør deltage i at sikre denne løsning, erklærede hun. Eftersom det var Det britiske Monarki, og i USA Bush- og Obamaregeringerne, der var årsag til krisen.

I går understregede LaRouche:

»Denne karl Obama må holdes tilbage, og hvis han ikke bliver det, er I alle døde, det er den risiko, vi løber. Og jeg mener, at vores fremgangsmåde må defineres ud fra disse referencerammer. Jeg mener, at vi må gøre dette drone-spørgsmål til det absolutte topspørgsmål. Hvis der er nogen, der siger, at det kan retfærdiggøres, er det en løgn – du narres til at godtage en løgn. Når man myrder folk, så myrder man dem! Og man siger 'du myrder dem'.

Og Obama er grundlæggende set en morder; han er en masseorder. Den aktuelle præsident for USA er en masseorder! Hvis man vil redde USA, så må man sige dette. Hvis man ikke siger dette, ja, så kunne du være den næste, der ryger.«

Med hensyn til dem, der har været så bange for Obama, at de

har været paralyseret til handlingslammelse og til at tolerere hans nazistiske forbrydelser, erklærede LaRouche:

»Sandheden er af afgørende betydning: Obama er en morder, punktum. Hvis man ønsker, at civilisationen skal overleve, må man lukke ned for Obama. Ikke på længere sigt; lige nu.«

Indien/Afrika-Topmøde: BRIKS' Ny Udviklingsbank udser sig udvikling i Afrika som mål

26. oktober 2015 – I et nedskrevet interview med afrikanske journalister ved det tredje topmøde i Indien/Afrika-Forum (IAFS) i New Delhi sagde den indiske premierminister Narendra Modi, at BRIKS' Nye Udviklingsbank var et betydningsfuldt initiativ, der kan få en dybtgående virkning på den globale, finansielle orden.

»Jeg tror, at Afrika vil blive et betydningsfuldt område for fokus, og vi vil forhåbentlig også få et afrikansk vindue eller en regional tilstedeværelse for Banken i fremtiden«, sagde Modi.

BRIKS-posten rapporterede søndag, at repræsentanter for 54 afrikanske nationer, inklusive stats- og regeringschefer fra omkring 40 lande og den magtfulde Afrikanske Union, forventes at deltage i det fire dage lange Indien/Afrika-Topmøde, der begynder i New Delhi den 26. oktober.

Blandt de magtfulde, afrikanske ledere, der har bekræftet deres deltagelse, er Sydafrikas præsident Jacob Zuma, Egyptens præsident Abdel Fattah el-Sisi, Zimbabwes præsident Robert Mugabe og Nigerias præsident Muhammadu Buhari.

Fredag bad Modi også de 54 afrikanske nationer om at tilslutte sig Indiens krav om en revision af De forenede Nationer og andre globale institutioner. Modi sagde, at verden er i færd med at gennemgå en politisk, økonomisk og teknologisk transition på en skala, der sjældent er set i nyere historie. Han advarede om, at FN og andre globale organisationer løber en risiko for at miste deres betydning, hvis de ikke tilpasser sig.

Formand for Asiatisk Infrastruktur- Investeringsbank Jin Liqun forklarer bankens nye tilgang til lån på Brookings i Washington (inkl. video)

26. oktober 2015 – Jin Liqun, formanden for Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank, AIIB, besøgte Brookings Institution i Washington den 21. okt. for at forklare betydningen af AIIB's nye tilgang til finansiering af udvikling. Jin forsøgte at opklare alle misopfattelser om, at AIIB skulle se sig selv som et alternativ til Verdensbanken eller den Asiatiske Udviklingsbank (ADB). »Både Verdensbanken og ADB har bidraget til fattigdomsreduktion i Asien i

årtiernes løb«, sagde Jin. »Men det er vanskeligt at opnå fattigdomsreduktion, ikke så meget pga. af manglende finansiering, men pga. tilgangen. Jeg mener ikke, at fattigdomsreduktion i sig selv og af sig selv vil udrette meget mht. at influere på folks liv. I de fleste tilfælde må tilgangen forfines og forbedres.« Han fortsatte med at beskrive situationen i et samfund i en afsidesliggende egn, der er afskåret fra den omkringliggende verden. Uanset den indsats, der måtte blive gjort for at afhjælpe deres situation, så vil det ikke være til megen nytte, sagde han, men vil i stedet »gøre dem totalt afhængige af almisser og velgørenhed fra regeringen og internationale donorer, til trods for, at disse områder kan være meget rige i forekomsten af naturlige ressourcer«, sagde Jin. »Men den lokale befolkning har ingen måde, hvorpå de kan tappe ind i disse ressourcer til gavn for sig selv. Efter min mening er den eneste løsning konnektivitet. Dette vil bygge bro over gabet mellem lokalsamfundet og den omkringliggende verden.« Og, forklarede han, dette var, hvad AIIB ønskede at opnå, at skabe denne konnektivitet.

Han roste ADB og Verdensbanken og sagde, at de havde bidraget stort til Kinas udvikling i årenes løb med deres investeringer i infrastruktur; men nu, hvor Kina var ved at blive en økonomisk stormagt, følte de, at de også havde et ansvar for at begynde at tilbyde samme hjælp til andre lande. Han sagde, at AIIB var formuleret som en bank for Asien, som et alternativ til ikke-regionale finansinstitutioner, der samtidig påtvang visse betingelser. Men da alle disse andre, ikke-asiatiske lande ønskede at være med i den (AIIB), følte de, at de ikke kunne begrænse medlemskabet til kun at gælde for asiatiske lande. De asiatiske lande vil bevare majoritetsaktierne i banken, uanset, hvor mange lande, der sluttelig kommer med.

Alt imens Verdensbanken oprindeligt startede sin eksistens under navnet den Internationale Bank for Genopbygning og

Udvikling, og med en opgave om at hjælpe med til genopbygningen af Europa efter anden Verdenskrig, og dernæst hjælpe med udviklingen af tredjeverdenslande, så skiftede Verdensbanken i 1970'erne, under den kombinerede indflydelse af den voksende finanskrisen og paradigmeskiftet over til nulvækst-perspektivet, over til det, man med et forskønnende udtryk kaldte »fattigdomsreduktion«, indkomstfordeling og, under ledelse af Robert McNamara, befolkningskontrol. Den »nye tilgang«, som Jin Liqun peger på, er den form for paradigmeskift, som verden har brug for, for at gå frem ad vejen til udvikling.

Da der var nogen, der spurgte, om AIIB ville finansiere Kinas 'Ét Bælte, én Vej'-projekt, svarede Jin, at Bælte-og-Vej-projektet blev understøttet af nationale, kinesiske pengemidler, inklusive den kinesiske Ex-Im-bank, og med langt større ressourcer end AIIB. Men, hvis der kom projekter, der var en del af Bælte-og-Vej-strategien, og som var i overensstemmelse med AIIB's retningslinjer for lån, ville AIIB, selvfølgelig, være villig til at deltage.

**Leder, 28. oktober 2015:
Briterne er totalt
bankerotte:**

Tiden er inde til at dumpe Obama, Schäuble og Wall Street

Den kinesiske præsident Xi Jinpings besøg i Storbritannien fandt sted på et tidspunkt, hvor den britiske økonomi er totalt kollapsede, de britiske banker totalt bankerotte, det britiske monarki i en tilstand af opløsning og hele det globale, anglo-hollandske system på randen af total disintegration. Kineserne er udmærket klar over alle disse kendsgerninger, og handler i overensstemmelse hermed.

Ud fra Vestens standpunkt er tiden inde til en grundig hovedrengøring, før de britisk-ejede desperadoer, såsom præsident Obama, starter den verdenskrig, som de har prøvet på at fremprovokere, siden afsættelsen og mordet på Libyens Gaddafi i slutningen af 2011. Drivkraften bag deres fremstød for krig er deres bankerotte tilstand og deres umiddelbart forestående tab af magten. Det afgørende spørgsmål er nu, om verden, med begyndelse i den transatlantiske sektor, vil styrte ud i kaos, eller om der i tide kan ske en reguleret afslutning på det britiske system gennem en genoplivning, med begyndelse i USA, af Hamiltons økonomiske principper.

Den amerikanske Kongres er dysfunktionel, som det er blevet bevist af den kendsgerning, at Kongressen ikke har foretaget sig noget for at imødegå Obamas politik med Dronedrab, selv uger efter, at *The Intercept* har udgivet »Drone-papirerne« (den tyske Forbundsdag har allerede afholdt høringer med whistleblowers, der er fhv. amerikanske dronepiloter). Kongressen er gennemgribende korrump, især republikanerne, med ganske få undtagelser. Wall Streets blotte eksistens sikrer fortsættelsen af denne korrupsion. Udslet Wall Street, der allerede er håbløst bankerot, og så vil Kongressen kunne føres tilbage til sit forfatningsmæssige mandat. Udslet Wall Street,

og Obama er væk.

I Europa er den tyske finansminister Wolfgang Schäuble hovedpersonen bag promoveringen af nedskæringspolitikken, der fører til folkemord, og som i Tyskland går under betegnelsen »det sorte nul«. Tysklands næststørste tabloidavis, *Welt am Sonntag*, kom i sin søndagsudgave med et åbent krav om, at den tyske kansler Angela Merkel skulle dumpes pga. sin bløde holdning til flygtningepolitikken og i stedet erstattes med Schäuble. Hvis Europa skal overleve, må Schäuble, ligesom Obama, omgående afsættes.

Selve USA's økonomi er, efter 15 år med britisk-ejede præsidenter, i en tilstand af fysisk-økonomisk sammenbrud. Sammenbruddet i den amerikanske, produktive økonomi accelererer enormt, som det ses af de seneste rapporter om den voksende fattigdom, samt af ti måneders konsekutiv nedgang i den industrielle produktion. Vitale sektorer, som boliger, konstruktion, transport og maskinværktøj følger en accelererende, nedadgående kurve. Dette har Obama ansvaret for. Han ødelagde med overlæg den amerikanske økonomi på vegne af Wall Street og London – og med størstedelen af Kongressen som medskyldig. Kongressen bør modtage en betinget opsigelse: Før I dumper Obama og nedlukker Wall Street, få I ingen løn. I fortjener ingen løn. Find jer en produktiv beskæftigelse andetsteds, eller, hvad der er bedre, gør jeres arbejde ved at afsætte Obama og gøre en ende på Wall Streets elendighed, gennem vedtagelse af Glass-Steagall og en genoplivning af statskredit i traditionen efter Alexander Hamilton (Det unge USA's første finansminister, -red.), for en genoplivning af arbejdskraftens produktive evne, gennem investeringer i infrastruktur og programmer, der drives frem af nye videnskabelige opdagelser.

Foto: Den tyske finansminister, Wolfgang 'det sorte nul' Schäuble

---

USA: Økonomisk udvikling og Den nye Silkevej rammer Washington, D.C. (incl. video and english transcript): EIR Forum: Ending Permanent Warfare and Financial Panic

27. oktober 2015 – *EIR* leverede et nødvendigt chok til Washington, D.C. i dag på National Press Club, under titlen: »En afslutning på permanent krig og finansiel panik: Glass-Steagall og den Globale Silkevej«. Blandt mange andre gæster hørte og debatterede 35 personer fra ambassadestabe fra lande i hele verden præsentationer ved Schiller Instituttets stifter Helga Zepp-LaRouche og fhv. senator til den amerikanske Kongres Mike Gravel fra delstaten Alaska.

Missionen var at præsentere det umiddelbart tilgængelige, håndgribelige alternativ til krisen i den transatlantiske verden med økonomisk forfald og endeløse krige. Dette i en amerikansk hovedstad, der lider under økonomisk nedtrykthed og krigslede, og som skal vedtage nedskæringer af pensions- og sundhedsydelser samtidig med, at beskatningen af en befolkning, der er ved at gå under økonomisk, skal øges. Zepp-LaRouche og senator Gravel gjorde det klart, at, med genindførelsen af Glass-Steagall i den transatlantiske sektor, sammen med en opkobling til den udviklingspolitik, som repræsenteres af Den nye Silkevej, samt en afslutning af

Barack Obamas katastrofale rolle som præsident, kan krisen i USA og Europa vendes til en økonomisk genrejsning.

Helga Zepp-LaRouche er hovedperson bag og forfatter til *EIR's* udførlige specialrapport, **»Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«**, der har fået opbakning fra mange økonomiske institutioner i Kina og nu er **udgivet som kinesisk bog, der nyder bred cirkulation i Kina.**

Mike Gravel var den senator, der brød Washington-reglen, da han i 1971 i Kongressen oplæste de såkaldte »Pentagon-papirer« om Vietnamkrigen (og således sikrede, at disse oplysninger blev optaget i Senatets journal, -red.), og som i 2007, under en præsidentkandidatdebat, udfordrede Barack Obama ved, med stor forudseenhed, at kalde denne for en kandidat for krig, inklusive atomkrig.

Gravel udfordrer sine kolleger i den aktuelle søvngænger-Kongres til at åbne op for Obamas hemmelige dronekrige, hans uautoriserede, evindelige krige i Mellemøsten og Nordafrika, samt krigskonfrontationer rettet mod Rusland og Kina. Han sagde til forsamlingen, at han samarbejder med Lyndon og Helga LaRouche, fordi han støtter konceptet med Silkevejens globale infrastrukturudvikling og den måde, hvorpå LaRouche-parret organiserer til fordel for dette. Han sagde:

»Vi befinder os i en 'Augusts Kanoner'-situation: Vi må have en fremgangsmåde over for Den nye Silkevej, som med en Marshall-plan.«

Med en beskrivelse af den forværende flygtningekrise i Europa, som er skabt af Obama som det direkte resultat af hans krige, kaldte Helga Zepp-LaRouche dette for »de brændende skjorters tid«, [1] hvor ledernes skjorter brænder pga. krise, og hvor »en ny æra for menneskehedens fælles mål« kan initieres.

Under den timelange diskussion og debat fik gæsterne *EIR*-specialrapporter og tegnede abonnemeter på *EIR Alert*-service.

Zepp-LaRouche, Gravel samt Lyndon LaRouche blev interviewet af amerikanske og udenlandske medier.

I en senere diskussion efter forummets afslutning fokuserede Lyndon LaRouche på forummets centrale betydning som værende missionsorienteret. Han sagde:

»Hvad gør du for at skabe et højere udviklingsniveau for de levende og for dem, der følger efter? – Det er målestokken for din moralitet.«

»Wall Street er i færd med at ødelægge USA's befolkning. Det påtvinger den amerikanske befolkning mere og mere fattigdom – ikke blot år for år, og sæson efter sæson! Det er en gift; skaf jer af med det. Obama er en morder af uskyldige civile, en krigsmager og en tyv. Hvad vil du gøre for at redde menneskeheden fra disse udyr?«

»Forsøm ikke, af mangel på lidenskab, at bringe i orden, hvad du burde have bragt i orden i din levetid.«

[1] Fra gr. Mytologi; den forgiftede skjorte, der brændte Herakles og fik ham til at kaste sig på ligbålet; en 'destruktiv kraft eller sonings-indflydelse'.

Her følger det engelske udskrift af hovedtaler v/ Helga Zepp-LaRouche og Mike Gravel: (en dansk oversættelse af Helgas tale kommer snarest):

Download (PDF, Unknown)

Fattigdom og sult i Obamas Wall Street-regerede USA

26. oktober 2015 – American Academy of Pediatrics (AAP) (Det amerikanske akademi for børnesygdomme) har tilføjet to spørgsmål til deres patienters familier i akademiets retningslinjer til sine læger:

»Inden for det seneste år, har De været bekymret for, om Deres mad ville slippe op, før De får penge til at købe mere?«

»Inden for det seneste år, slap den mad, De købte, op, og havde De ikke penge til at købe mere?«

Denne anbefaling til sine læger skrev AAP efter udgivelsen af rapporten fra Rådet for Lokalsamfundets Børnelægers Fødevarekomite, med titlen »Fremme af Sikkerhed for Fødevareforsyning for Alle Børn«. Baseret på komiteens undersøgelse af data fra 2007-2014 konkluderede rapporten, at »16 millioner børn (21 %) lever i husstande, hvor der ikke er permanent adgang til tilstrækkelig mad«, og opsummerede de indlysende konsekvenser af denne mangel på mad:

»Efter at tage multiple risikofaktorer i betragtning har børn, der lever i husstande, hvor madforsyningen er usikker, selv på laveste niveau, større sandsynlighed for at blive syge, være længere tid om at komme sig efter sygdom, og være hyppigere indlagt på hospital. Mangel på tilstrækkelige og passende fødeemner kan nedsætte et barns evne til at koncentrere sig og klare sig godt i skolen og er forbundet med højere niveauer af adfærdsmæssige og følelsesmæssige problemer fra børnehaveklassetrinet og frem til ungdomsklassetrinet. Fødevareusikkerhed kan ramme børn i et hvilket som helst lokalsamfund, ikke kun i traditionelt underforsynede

lokalsamfund ... «

Efter syv år med Barack Obama som præsident, efter otte år med George W. Bush, er enhver statistik, man vælger for at undersøge amerikanernes levevilkår, rædselsvækkende.

San Francisco Chronicle rapporterede f.eks., at en fjerdedel, 25 %, af amerikanske mænd lever i eller nær fattigdom. Det er 26,5 millioner mænd. Men blandt unge amerikanske mænd i aldersgruppen 18-34, der drives ud i denne tilstand, stiger andelen imidlertid til en tredjedel. Som forfatteren Andrew Yarrow skrev, »i en økonomi, hvor lønninger er stagneret eller faldet, og middelhusstandsindkomsten ikke er højere i dag, end den var for 25 år siden, er det vigtigt at huske, at fattigdoms- og nær-fattigdomsindkomster går på tværs af alle race-, køns- og aldersskel.«

Lawrence Davidson, historieprofessor ved West Chester Universitetet i West Chester, Pennsylvania, skrev den 11. oktober, at 6,8 % af det amerikanske folk, henved 22 mio. mænd, kvinder og børn, forsøger at overleve på en indkomstkategori, der identificeres som »dyb fattigdom«, en tilstand, der måles som 50 % eller mindre af fattigdomsgrænsen. »På dette niveau hersker der håbløshed, og menneskers daglige mål er blot at holde sig i live ... Dette er et temmelig chokerende tal i et land, der af de fleste regnes for at være det rigeste land på Jorden«, skrev han.

Den nyligt udkomne bog, '2 dollars om dagen: At leve af næsten ingenting i Amerika', tager sagen op om de næsten 1,5 mio. amerikanske husstande, der næsten ikke har nogen pengeindkomst overhovedet. Dette tal er stigende og er næsten fordoblet siden 1996, da loven om velfærds-»reformen« blev vedtaget.

Leder, 27. oktober 2015: Ruslands og Kinas verdenslederskab er afgørende nu, hvor Det britiske Imperium står for fald

En nyligt deklassificeret rapport fra 1990, der blev udfærdiget af Præsidentens Efterretnings-Råd (eng.: PFIAB) viste, at truslen om en atomkrig i 1983, ud fra et sovjetisk perspektiv, var blevet drastisk undervurderet af den amerikanske efterretningstjeneste, hvilket skabte en meget reel fare for atomkrig på daværende tidspunkt. Lyndon LaRouche henviste til denne rapport som værende en afgørende markør for det amerikanske lederskabs forfald efter dette tidspunkt, baseret på LaRouches eget kendskab til den situation, som rapporten omhandler – selv om der ikke blev henvist til disse kendsgerninger i selve PFIAB-rapporten.

Kendsgerningen er, at daværende præsident Ronald Reagan den 23. marts 1983 havde vedtaget det forslag, som LaRouche havde udarbejdet, om et fælles udviklingsprojekt mellem USA og Sovjetunionen om at bygge et rumbaseret, anti-missilsystem, baseret på nye, videnskabelige principper (partikelstråle- og laserstrålesystemer), som ville have gjort en ende på den ekstreme fare, der hidrørte fra politikken med »Gensidigt Garanteret Ødelæggelse« (Mutually Assured Destruction, MAD), en politik, der er baseret på at fastholde verden opdelt i Øst og Vest, og hvor begge sider retter massive arsenaler af

atomvåben, der kan udløses ved mindste varsel, mod hinanden.

Mordforsøget på Ronald Reagan, der blev udført af en bekendt af Bush-familien kort tid efter Reagans indsættelse, havde nær afsluttet dette historiske samarbejde mellem Reagan og LaRouche, men Reagan overlevede og annoncerede programmet under navnet Strategic Defense Initiative (SDI) (Strategisk Forsvarsinitiativ). Men britiske interesser i både USSR og USA saboterede indsatsen – en proces, der reflekteres i PFIAB's indrømmelse af efterretningsfiaskoen fra 1983 vedr. truslen om atomkrig.

Siden denne sabotage af SDI og Reagans erstatning med den forræderiske Bush-familie i tre embedsperioder og Obama i to perioder, har der i USA været et udtalt forfald ned i økonomisk og strategisk vanvid, der har muliggjort Wall Streets og City of Londons bankinteressers dominans over regeringen, og som har lanceret den ene krig efter den anden i kolonialistisk stil over hele planeten og drevet den vestlige verden ud i kaos, som det nu reflekteres i flygtningekatastrofen i Sydvestasien og Europa.

SE »den fulde historie om SDI«

Med skabelsen af BRIKS og dettes nye finansinstitutioner, der er helliget international infrastrukturudvikling, samt præsident Putins fremragende flankoperation i Syrien, er verden nu i en position, hvor Det britiske Imperium langt om længe kan blive stedt til hvile. Obama, og Hillary Clinton (der underkastede sig Obamas ondskab), er blevet afsløret som støtter af terrorisme med det formål at opnå »regimeskift« over for nationer, der nægter at underkaste sig, og som beskytter af de morderiske finansfyrster på Wall Street ved at afvise den nødvendige genindførelse af Glass-Steagall, der skal underkaste Wall Street en konkursbehandling.

De interventioner, som talsfolk fra LaRouchePAC i løbet af de seneste uger på Manhattan og andre steder i hele USA har

gennemført, har fået repræsentanter fra Imperiet til at søge dækning med den voksende bevidsthed om sandheden af deres forbrydelser, der er blevet offentligt udtalt og har ødelagt deres evne til at hjernevaske og tvinge godtroende amerikanere. Tiden er inde til at lukke Wall Street ned, fjerne Obama og til, at solen endeligt må gå ned over Det britiske Imperium.

Se: En kort gennemgang af historien om LaRouches Strategiske Forsvarsinitiativ, fra LPAC (Jeff Steinberg)

<https://www.youtube.com/watch?v=r0pVhtVdS7A>

**COP21: Udviklingslande og
Kina siger til
klimakonference:
»Det er ligesom apartheid«**

20. oktober 2015 – Nozipho Joyce Mxakato-Diseko, Sydafrikas delegerede til et møde i Tyskland for at forberede det endelige udkast til COP21-Folkemordskonferencen i Paris i december, sagde til konferencen: »Det er ligesom apartheid. Vi

befinder os i en position, hvor vi essentielt set er holdt udenfor«, og sagde, at de fattiges synspunkter var blevet ignoreret, rapporterer de sydafrikanske aviser *Mail* og *Guardian*. Mxakato-Diseko talte på vegne af det tidligere G77 og Kina, der nu refereres til som »hovedgruppen af 130 udviklingsnationer og Kina« (Reuters), og som Sydafrika i øjeblikket er formand for.

Reuters tilføjer, at »den sidste uges forhandlinger om udkastets ordlyd, der begyndte i Tyskland i mandags, fik en stormfuld begyndelse med udviklingsnationer, der sagde, at deres krav var blevet udeladt fra det nedskalerede 20-siders udkast«. Det drejer sig om krav, der omfatter bestemmelser, som man tidligere har indgået aftale om, om finansiel støtte til omkostningerne for programmet til fattige nationer, økonomier og også om at fastholde de udviklede nationers ansvarlighed – bestemmelser, der i praksis kunne sabotere gennemførelsen af enhver aftale.

Lederen af USA's delegation Trigg Talley sagde, at den næste tekst kunne fungere som grundlag for forhandlinger, rapporterer Reuters. »Dette dokument indeholder mange ting, som de fleste parter ikke er enige i«, sagde han. Rige nationer ønsker at sikre, at fremvoksende økonomier vil forpligte sig til handling.

Ifølge Reuters: »Udviklingsnationerne vandt et krav i mandags om, at de kunne genindsætte nationale krav i teksten, hvilken skabte frygt hos nogle for, at den igen kunne blive uhåndterlig. Den forrige version kom op på 80 sider.« Med andre ord, så ønsker folkemordstilhængerne ikke, at de farvede skal svare igen.

FN's generalsekretær Ban Ki-moon var på folkemordssiden: »Der er ingen tid at spille«, sagde han til en nyhedskonference i Slovakiet. »Det har været ganske frustrerende at se forhandlere kun forhandle ud fra deres meget snævre nationale perspektiver. Dette er ikke et nationalt spørgsmål, men et

Tyskland kan skabe historie: Afgørelsen om krig og fred. Af Helga Zepp-LaRouche

25. oktober 2015 – I den nuværende, historiske fase, i hvilken så godt som alle antagelser om samfundet, der regnes for at være sikre, bliver forældede, og hvor alle fornemmer, at det handler om de helt store spørgsmål om krig og fred, om at være eller ikke være og om en nedstyrtning i kaos eller en ny, klassisk renæssance, hører Tyskland til de få aktører på verdenspolitikens store scene, der kan være med til at afgøre, hvilken af de to alternativer, der bliver virkelighed. Således tænker foreløbig kun ganske få mennesker i Tyskland, hvad der imidlertid ikke forklejner sandhedsindholdet i denne erklæring. Naturligvis er Kinas verdenshistoriske rolle mere selvfølgelig; med Xi Jinpings »win-win«-perspektiv om den globale opbygning af Den nye Silkevej har det sat en fuldstændig ny model for udenrigspolitiske relationer på dagsordenen, der, for første gang i historien, viser en måde, hvorpå den katastrofale geopolitik, som allerede har ført til to verdenskrige i det 20. århundrede, kan overvindes gennem gensidigt samarbejde til gensidig fordel. Og ligeså selvfølgelig er Ruslands rolle, der, med sit strategiske partnerskab med Kina og ligeledes med sin militære flanker i Syrien, har skabt en ny magtkonstellation i verden, der tydeliggør, hvor hult Obamaregeringens unipolære krav i mellemtiden er blevet. Præsident Putin har netop, i sin tale

ved årets møde i Valdai-klubben, med temaet »krig og fred« understreget den fare, der eksisterer, hvis USA forsøger at bruge det amerikanske antiballistiske missilforsvarssystem i Østeuropa til et førsteangreb, der angiveligt skulle sætte en modstanders våben ud af spillet med moderne, nukleare højpræcisionsvåben, for således at kunne ændre den strategiske balance til egen fordel og påtvinge hele verden sin vilje, alt imens en sådan handling kun kan føre til en garanteret, gensidig udslettelse. Efter den succesrige atomaftale med Iran kan påskuddet om en angivelig trussel, der skulle komme fra iranske raketter, ikke mere opretholdes, alt imens denne trussel i virkeligheden aldrig har eksisteret. Til hvilket formål opretholdes da missilforsvarssystemet fortsat?

Putin, hvis egne militæroperationer i Syrien imod ISIS og andre diverse oprørere skrider succesrigt fremad, påpegede samtidigt årsagen til den til sammenligning fejlslagne, amerikanske militæroperation i regionen. Det skyldes netop en uopløselig modsigelse mellem på den ene side at ville skride ind over for terrorister, og så samtidigt bevæbne dem for, ved hjælp af disse, at styrte legitime regeringer. Man bør under ingen omstændigheder gå glip af den kosteligt ironiske behandling af samme tema om den forvirrende amerikanske politik over for terrorismen i Mellemøsten, i den seneste udgave af satireprogrammet »Die Anstalt« med henvisning til den rørstrømske udsendelse »Herzblatt« (<http://www.zdf.de/ZDFmediathek#/beitrag/video/2583744/Herzblatt>).

Og naturligvis påhviler det selve den amerikanske befolkning – den måske vigtigste aktør på den nævnte verdensscene – at sætte en stopper for og straffe de permanente overtrædelser af den internationale folkeret, der desværre er blevet reglen gennem fortsættelsen af den neokonservative politik fra Bush/Cheney-tiden og frem til den nuværende Obamaregering. Det handler om krigene i Sydvestasien, der byggede på løgne, og frem til droneangreb imod formentlige terrorister, uden nogen

som helst korrekt retsproces, eller de berømte »kollaterale skader«, der, iflg. afsløringer fra den seneste whistleblower på websiden *The Intercept*, for op til 90 % 's vedkommende har ramt uskyldige civilister.

Den undersøgelse i den amerikanske kongres, som flere organisationer kræver som en bydende nødvendighed, kunne meget hurtigt føre til, at præsident Obama stilles for en rigsret; Obama, der iflg. de offentliggjorte dokumenter hver tirsdag personligt sammensatte dødslisten. Det stormløb af flygtninge mod Europa, og frem for alt til Tyskland, er resultatet af disse krige og droneangrebene, der snarere har fremmet end inddæmnet ISIS' fremmarch.

Historien har imidlertid på en særlig måde, netop på grund af flygtningekrisen, spillet den afgørende bold hen til Tyskland. Beredvilligheden til at hjælpe i betragtning af de mange fortvivlede menneskers nødsituation er fortsat stor hos et stort flertal af befolkningen. Men allersenest siden guillotinen, der demonstrativt blev medbragt til en demonstration, de, iflg. Forbundskriminalpolitiet's oplysninger, omkring 500 overfald på flygtningehjem i år og mordforsøget på overborgmestercandidaten fra Köln, Henriette Reker, er det også tydeligt, at grænselinjen mellem de »bekymrede borgere« og den rene ekstremisme, der ikke står tilbage for selv voldshandlinger, er overskredet. Det truer med at gøre det til sandhed, som Putin for mange måneder siden advarede om, da han profeterede, at Vestens støtte til nazistiske organisationer i Ukraine ville føre til en udbredelse af sådanne organisationer i mange europæiske stater. Den ulykkelige situation for flygtninge i Slovenien, i hvilken mennesker i disse dage uden tøj, der passer til klimaet, gennes sammen som storforbrydere af fuldstændigt overdrevne sikkerhedsstyrker, uden at dette i mindste måde ville føre til, at trængslen stilnede af, er blot den øjeblikkelige registrering af en tragedie, der – hvis der ikke findes en løsning på et andet plan – inden for kort tid vil

føre til en eskalering af situationen i hele Europa, for enden af hvilken kunne findes kaos og borgerkrig.

Der er en løsning på denne krise, men den kræver, at en hel række af fejlagtige aksiomatiske antagelser i de forgangne årtier i Vestens politik, og i Tysklands politik i særdeleshed, må korrigeres.

Den første, selvfølgelige konsekvens må være den omgående afslutning af krige under falske påskud. Tyskland har gjort sig til medskyldig i ikke alene den totale udspionering af egne borgere i samarbejde mellem BND og NSA, i den bevidste handling at stille militærbasen Ramstein til rådighed for droneangreb i Sydvestasien og en stiltiende og delvist eksplicitte støtte til Washingtons og Londons unipolære politik. Kun Tysklands ikke-deltagelse i krigene imod Irak under regeringen Schröder og imod Libyen under Merkel/Westerwelle har i det mindste reddet en lille del af landets ære.

Tyskland har på samme måde gjort sig til medskyldig, idet det i årtier har bidraget til IMF's og Verdensbankens betingelsespolitik over for udviklingslandene, som har forhindret enhver form for virkelig udvikling til fordel for et gældsregime, der udelukkende kom det Britiske Imperiums finanssektors profitinteresser til gode, og for hvilket begrebet »globalisering« blot er et andet udtryk. Når millioner af flygtninge i dag ikke alene flygter fra krige på basis af løgne, men også fra fattigdom og sygdom – de såkaldte »økonomiske flygtninge« (»bekvemmelighedsflygtninge«) fra Balkan, fra Sydeuropa og fra Afrika – så er dette konsekvensen af denne politik.

Så længe Tyskland holder fast ved den samme monetarisme, der også er rettet mod Europa, med Schäubles »Sorte Nul«, dvs., at, for at tilgodese det hjernesvind, der hedder et balancerende husholdningsbudget, må der skæres ned på daginstitutioner for børn, gymnastiksale,

uddannelsesprogrammer, pensioner osv., for at forsørge flygtningene, og som går hånd i hånd med den brutale »nøjsomhedspolitik« over for Grækenland og hele Sydeuropa, så længe vil de sociale spændinger i Tyskland og i hele Europa vokse, til de eksploderer.

Og der findes en yderligere, dårlig, populær vane, som Tyskland må skille sig af med, hvis vi ønsker at finde en løsning på denne krise: Vi må smide den grønne ideologi over bord. Den forestilling, at vi kan spise de såkaldte udviklingslande af med »vedvarende, passende« udvikling – altså slutteligt slet ingen udvikling – og samtidigt kan bygge nye »Limes«-mure op omkring »Bastionen Europa«, må opgives. Vi må have reelle udviklings- og opbygningsprogrammer for Afrika, Sydvestasien og den sydlige hemisfære, som overvinder fattigdommen og underudviklingen. De gennem videnskab og kunst opdagede, universelt gyldige principper kaldes universelle, fordi de også gælder i udviklingslandene.

Om menneskeheden kan mestre de nuværende udfordringer vil afhænge af, om vi virkeliggør et nyt paradigme, som i kulturenes og civilisationernes mangfoldighed aktualiserer de højeste udformninger af det, som menneskehedens universalhistorie hidtil har frembragt. Og kun, hvis det lykkes os at bringe en dialog i stand mellem repræsentanterne for disse forskellige kulturers højeste perioder, vil vi i rette tid kunne imødegå den indskrænkede bogholdermentalitet og tåbernes enfoldighed med den storslåede idé om folkeforståelse og en forenet menneskehed.

Hvis Tyskland ville sige, at vi forlanger, at disse krige ophører, at en reel udviklingspolitik i fællesskab med BRIKS-staterne om opbygning af Verdenslandbroen kommer på dagsordenen, vi integrerer på kort sigt flygtningene, men vi udvikler deres hjemlande gennem opbygningen af den Nye Silkevej, vi husker vor egen klassiske højkultur og indleder en dialog mellem kulturer med de andre kulturers storhedstid – så kan vi tyskere skabe historie.

Jeg er optimistisk, hvad det angår.

Leder: USA: En revolution finder sted i dette land

22. oktober 2015 – En revolution finder sted i dette land. Det kan læses ud af de markante ændringer under de successive ugentlige lørdagsdialoger på Manhattan med Lyndon LaRouche, der i realiteten er spydhovedet for det hele, og som LaRouche indledte for kun et år siden, da han begyndte Manhattan-processen. Mødet sidste lørdag 17. oktober fremviste en hidtil uset intellektuel dynamik hos stort set alle talerne på Manhattan-mødet. De første, indledende rapporter fra onsdagens Aktionsdag i Washington D.C. viser, at vælgere og aktivister fra hele Østkysten tilslutter sig LaRouchePAC-delegationer til Kongressen i stadig større antal, og at vælgere, der bliver hjemme, udøver større pres end nogen sinde – pr. telefon – for at kræve Obamas fjernelse fra embedet og for at kræve, at den amerikanske regering lukker Wall Street ned.

Hvad vigtigere er: de fleste af de aktivister, der kom til Washington, deltog aktivt i uddannelsen af deres kongresmedlemmer – OG gjorde det effektivt.

En faktor, der har givet denne revolution et vigtigt skub fremad, har været den svindelagtige, såkaldte demokratiske »debat« den 13. okt., sammen med LaRouches omgående fordømmelse af samme – hvilket faktisk gik forud for selve debatten. Som LaRouche, i en erklæring den 20. okt., bemærkede, så blev han nærmest helt på en nat, da han omgående fordømte denne såkaldte debat som en stinkende farce og en

svindel. Hele denne proces – den såkaldte debat og LaRouches omgående og dødeligt præcise svar – udløste en form for selvrealisation blandt mange amerikanere, der pludselig forstod, at det stadigt dalende niveau af intellekt og moralitet, der demonstreres af den »praktiske« manden-på-gaden og hans nyheds- og underholdningsmedier, ikke førte nogen vegne hen, undtagen til døden. Og at den radikalt modsatte standard, der længe er blevet forfægtet af LaRouche, i virkeligheden er deres eneste redning – hvilket det også er.

Under forløbet af Hillary Clintons høring i dag for Husets Benghazi-komite var flere af spørgsmålene en nøjagtig gentagelse af det, LaRouche har sagt. Hun blev afsløret i, at hun udmærket forstod og skrev, at angrebet på den diplomatiske mission i Benghazi var en terrormission af al-Qaeda, alt imens hun samtidig fastholdt den løgn, at missionen var udtryk for en protest mod en video. »Jeg tror, De kendte sandheden«, sagde kongresmedlem Jordan fra Ohio.

Hun blev konfronteret med den kendsgerning, at en amerikansk embedsmand mødtes med en lokal al-Qaeda-leder (fra Ansar el-Sharia, der angiveligt skulle yde sikkerhed til den amerikanske mission) kort tid før angrebet.

Det nærmeste, nogen kom til at konfrontere Hillary direkte med den kendsgerning, at hun gik med på Obamas ordre om at lyve, som det dokumenteres af Ed Klein i bogen *Blood Feud* og bekræftes og uddybes af LaRouche, var et kvindeligt kongresmedlem, der spurgte Hillary, om hun havde talt med Obama aftenen for angrebet. Hillary bekræftede, at det havde hun, men nægtede at besvare det følgende spørgsmål: »Hvad sagde han til Dem?«

Dette bekræfter, hvad LaRouche har sagt – dette ville fremme den revolution, der er i gang i USA.

I mellemtiden, som LaRouche også har sagt, så arbejder de medlemmer af Barack Obamas regering, der i realiteten er de

ledende regeringsmedlemmer, uden om ham og ignorerer ham faktisk, for at forhindre den krig, som Obama har forsøgt at lancere. Udenrigsminister Kerry skal mødes fredag med den russiske udenrigsminister Lavrov, samt den tyrkiske og saudiske udenrigsminister. I dag talte præsident Putin til Valdai Debatgruppen i Sotji, Rusland, hvor han sad på podiet sammen med fhv. amerikansk ambassadør til Moskva, Jack Matlock, formanden for det iranske Majlis, Ali Larijani, samt fhv. tjekkisk præsident Vaclav Klaus. Der er grund til at forbinde disse to udviklinger.

Obama kan fjernes nu, og han må fjernes.

I sin erklæring fra 20. okt. sagde LaRouche:

»Den enkle sandhed er, at en ærlig vurdering af det katastrofale kollaps af reel produktivitet i den amerikanske økonomi er, at et stort og stadigt voksende flertal af vore medborgere står over for at miste deres arbejde, sult, sammenbrud af den almene sundhedssektor, ødelæggelsen af uddannelsessystemet og en generel opløsning af basal infrastruktur.«

Nylige statistikker, som det rapporteres af Administrationen for Social Sikkerhed (i USA, folkepensioner, invalidepensioner m.m., -red.), viser, at, alt imens det statslige fattigdomsniveau for en familie på fem ligger på 28.410 dollars om året, så har næsten 40 % af alle amerikanske arbejdere ikke engang en indtægt på 20.000 dollars om året. Der er 7,9 mio. amerikanere i den arbejdsdygtige alder, der er »officielt arbejdsløse«, og yderligere 94,7 mio., der anses for ikke at være en del af arbejdsstyrken, som vi har rapporteret – kombiner de to tal, og man får et tal på 102,6 mio. amerikanere i den arbejdsdygtige alder, der ikke har noget arbejde. »Som nation er vi ruinerede, og de fleste af os lever fra løncheck til løncheck«, skrev en bidragyder til Zero Hedge-websiden. Det skønnes at koste 50.000 dollars om året at forsørge en middelklassefamilie på fire, og dog har 71 % af

alle arbejdere mindre end det, hvilket gør det umuligt for en familie at overleve med kun en forsørger.

LaRouche kræver en nedlukning af Wall Street under Glass-Steagall og udstedelse af

»statskredit til genoplivelse af den produktive økonomi gennem anlægsinvesteringer i infrastruktur og andre vitale programmer«.

Samtidig refererede Putin i dag, i sin Valdai-tale – i en passende sammenhæng med Obamas krigspolitik, som han fordømte – til flygtningekrisen i Europa og sagde:

»Desværre hører vi ordene krig og konflikt stadig hyppigere, når vi taler om relationer mellem folk fra forskellige kulturer, religioner og etnicitet. I dag forsøger hundrede tusinder af migranter at integrere sig i et andet samfund, uden en profession og uden noget som helst kendskab til sprog, tradition og kultur i de lande, de flytter til.«

Det eneste svar kommer fra Helga Zepp-LaRouche, som hun udtrykker det i sin artikel fra 20. september, **»Flygtningekrisen kan kun løses gennem et fundamentalt skift i den økonomiske politik«.**

Hun indleder med de inciterende ord:

»I disse, verdenspolitikens stormfulde dage, ser vi to, grundlæggende forskellige typer af politiske og finanspolitiske beslutningstagere: de, der ud fra et optimistisk menneskesyn fremlægger en klar vision for menneskehedens fremtid, og de, hvis kræmmersjæl slet ikke lader nogen plads tilbage til noget som helst menneskesyn, men kun med tilbagevirkende kraft søger at opretholde deres magt og gæld fra fortiden, selv om disse for længst er ophørt med at være erholdelige. I de dramatiske ændringer, der vil finde sted i de kommende uger, vil vi kun kunne løse de problemer, vi står overfor, hvis det lykkes at vinde de europæiske

nationer og USA for det nye paradigme, som BRIKS-nationernes økonomiske politik og Kinas »win-win«-politik med den Nye Silkevej repræsenterer.«

Xi Jinping i Storbritannien

19. oktober 2015 – Den kinesiske præsident Xi Jinping ankom til Det forenede Kongerige i dag, hvor han skal bo på Buckingham Palace og indlede sin mødekalender tirsdag, den 20. oktober med de kongelige, premierministeren, oppositionslederen Jeremy Corbyn, en tale i Parlamentet og et besøg til byen Manchester for at drøfte Kinas deltagelse i indsatsen for at opbygge Englands industrielle nord.

Reuters bemærker, at, alt imens briterne forventer at underskrive aftaler om kernekraft, højhastighedstog og andre større projekter under besøget og taler om en »gylden æra« for relationer mellem U.K. og Kina, så vil der være nogle anti-kinesiske demonstrationer fra Amnesty International, uighurer og andre NGO'er.

I et nedskrevet interview med Reuters (forberedt af hans stab, men godkendt af præsident Xi), understregede Xi økonomisk samarbejde og bemærkede, at, »alt imens den globale vækst er langsommere, så vokser investerings- og forretnings samarbejdet mellem Kina og U.K. fortsat«.

Xi sagde: »U.K. har erklæret, at det vil være det vestlige land, der er mest åben over for Kina. Dette er et visionært og strategisk valg, der fuldt ud imødekommer Storbritanniens egne, langsigtede interesser.« Om U.K.'s ambition om at blive Kinas finansielle nav sagde Xi: »Som et af de globale

finanscentre er London en vigtig pumpestation i den verdensøkonomiske livline, så at sige. Et styrket, finansielt samarbejde med London er afgjort et win-win-valg for begge lande.«

Lyndon LaRouche bemærkede, at der er britiske topinteresser, der står med et virkeligt problem og som ønsker at ændre det overfladiske udseende mht. det, de foretager sig, men ikke substansen i deres politik.

Xi kom med stærke indvendinger imod klagerne over den kinesiske stats rolle i forretningslivet: »Selv under markedsbetingelser støtter lande deres selskabers vækst på forskellige måder, og sådanne forholdsregler bør ikke have etiketten statslig støtte. Kinas system er anderledes end de vestlige landes. Af historiske grunde udfører kinesiske selskaber mange sociale funktioner, der er vanskelige at måle ud fra en simpel regneformel.«

Han angreb også den virkelige årsag til den megen ståhej over den langsommere vækst i Kina (en »afmatning« ned til en vækstrate i det seneste kvartal på kun 6,9 %!): »Som en økonomi, der er tæt knyttet til internationale markeder, kan Kina ikke forblive immun over for den globale økonomis glansløse præstation. Vi er bekymrede over den kinesiske økonomi, og vi arbejder hårdt på at løse det. Vi er også bekymrede over den træge verdensøkonomi, der indvirker på alle lande, især udviklingslandene.«

George Osborne håber at bringe Silkevejen til Storbritannien

17. oktober 2015 – Den kinesiske præsident Xi Jinpings umiddelbart forestående besøg i Storbritannien fortsætter med at skabe kontrovers. Avisen *Guardian* skrev 16. oktober, at George Osborne, finansminister og øjensynligt hovedfortaler for tættere relationer med Kina, er fast besluttet på at bringe den Nye Silkevej frem til sin endestation i London. Xi Jinping med frue ventes til Storbritannien 20. oktober.

»Antikkens Silkevej, langs med hvilken karavaner af handelsfolk bragte fine kinesiske stoffer og udsøgt porcelæn til markederne i hele Asien, nåede aldrig så langt som til det kølige Britannien. Men George Osborne er fast besluttet på, at den antikke Silkevejs efterfølger i det 21. århundrede vil få terminus i London«, skrev *Guardian*.

Et afgørende element i Storbritanniens tilslutning til Kinas »Et bælte, en vej« er at udvide handel i renminbi i City of London og indvarsle en »gylden æra« med økonomisk og finansielt samarbejde med Kina.

Guardian citerer Mark Boleat, formand for politisk strategi i City of London Corporation, og som sagde: »I de senere år har samarbejdet mellem Det forenede Kongerige og Kina inden for den finansielle servicesektor været særlig stærk og har haft stor gavn af regeringsstøtte fra begge sider.«

De skriver, at, alt imens Tyskland tilbyder Kina kapitalgoder, inklusive maskinværktøj, så kan Storbritannien tilbyde finansielle serviceydelser og forretningsmæssige serviceydelser inklusive regnskabsførelse, rådgivning og jura.

Alt imens Osborne er meget forpligtet på denne politik, så er

Washington »rasende« over den, og især over, at Storbritannien gik med i Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB).

Osborne fik støtte fra Kristin Forbes, et medlem af Bank of Englands komite for monetær politik, og som i en tale i Brighton og Hove Handelskammeret den 16. okt. sagde: »Blot et enkelt land – Kina – har været ansvarligt for over en tredjedel af væksten af det globale BNP siden 2011, og selv, når man medregner landets nylige langsomme vækst, forventes landet stadig at være drivkraft bag henved 35 % af den globale vækst i år ... ethvert foretagende, der er ude efter muligheder for vækst, burde overveje disse regioner, der – så langt – er ansvarlige for de største bidrag til global vækst.«

Jonathan Ashworth fra Morgan Stanley citeres for at have sagt: »Hvis man medregner Hongkong, så er Kina nu Storbritanniens sjette største eksportmarked og den tredjestørste importkilde. Desuden er Kina nu topekspormarked for flere sektorer, såsom automobilproduktion og højere uddannelse, og vokser hastigt inden for turisme.«

Præsident Xi forventes at afslutte en handel om kinesisk deltagelse i konstruktion af Storbritanniens atomreaktor i Hinkley, det første, nye atomkraftværk, der bygges i Storbritannien i flere årtier.

Indstilling til lovforslag om bankopdeling i Svenske

Rigsdag for femte år i træk – hvornår kommer der lovforslag om bankopdeling i Danmark?

Fra vores søsterorganisation, LaRouche-rörelsen i Sverige, har vi modtaget følgende rapport:

Stockholm, 6. oktober 2015 – For femte år i træk er en indstilling til et lovforslag, der kræver en bankopdeling, fremstillet i den Svenske Rigsdag. I år har en gruppe, bestående af medlemmer af Venstrepartiet under anførsel af deres økonomiske talskvinde Ulla Andersson, fremstillet lovforslaget. Forslaget kræver, at Rigsdagen pålægger »regeringen omgående at indlede en undersøgelse af opgaven at forberede en lov, der adskiller traditionel bankaktivitet fra såkaldt investeringsbankaktivitet«.

Begrundelsen for loven er udvidet i sammenligning med de lovforslag, de har fremstillet i de foregående år, idet den først og fremmest påpeger »statens implicitte garanti for, at man ikke vil tillade store, finansielle institutioner at gå bankerot. Dette er årsagen til, at banker er blevet 'for-store-til-at-lade-gå-ned', og udgør kernen i det strukturelle incitament for de store, finansielle institutioner, der var hovedårsagen til den finansielle krise«.

Dette lovforslag påpeger værdien af den statslige garanti, der beløber sig til 26 mia. SEK om året i perioden 1998-2014 [hvilket tegner sig for omkring en tredjedel til en fjerdedel af bankernes årlige profit]. Der refereres til de forskellige forslag om bankopdeling i U.K., USA og EU for at vise, at der også i Sverige er behov for en undersøgelse. Med hensyn til USA nævner de også »debatten om en total bankopdeling. Total bankopdeling vil sige, at investerings- og handelsaktiviteter ikke er tilladt i det samme forretningsforetagende eller den

samme forretningsgruppe, der er aktiv inden for traditionel, kommerciel bankvirksomhed.«

»De tekniske løsninger ser forskellige ud, men formålet er det samme. Tab, der opstår i investeringsbankaktiviteter, må ikke spille over i den mere traditionelle bankaktivitet og i værste tilfælde true en banks eksistens eller udsætte skatteborgerne for den risiko, at de er tvunget til at betale for aktiviteter, der ikke kan betragtes som samfundsnyttige ('Too big to fail'-problemet).« Med en antydning af risikoen peger lovforslaget på den britiske bankundersøgelses skøn, der siger, at så meget som fire til fem sjettedele af britiske bankers overskud kommer fra investeringsbankaktiviteter. »Taget i betragtning, hvor stor den svenske banksektor er sammenlignet med landets BNP, er det sandsynligt, at de svenske bankers investeringsbankaktiviteter er betydelige.« [Pr. person overgås de svenske banker kun af Schweiz] Lovforslaget siger, at bankgarantien i sin nuværende form er fuldstændig absurd, eftersom bankerne kan bruge den som statstilskud til spekulation i intern handel mellem bankerne med diverse finansielle instrumenter. Det er ikke let at forstå, hvorfor staten skulle yde tilskud til finansspekulation i den private forretningsverden. For slet ikke at tale om at gå ind og redde disse forretninger, hvis de risikerer bankerot. Udelukkende kun traditionel bankvirksomhed bør være omfattet af den implicitte statsgaranti.«

Sluttelig peger lovforslaget på interessekonflikter, når bankerne både varetager investering for kunder og samtidig handler på egne vegne.

Medlemmerne af Rigsdagen, der står bag lovforslag 2015/16:370 er: Ulla Andersson, Ali Esbati, Christina Höj Larsen, Wiwi-Anne Johansson, Daniel Riazat, Daniel Sestrajcic (Alle fra Venstrepartiet).

I tidligere år har også Miljøpartiets rigsdagsmedlemmer fremstillet lovforslag, men der fremstilles sædvanligvis ikke

lovforslag i Riksdagen fra et parti, der er i regering. Miljøpartiet er i regering sammen med Socialdemokraterne, og minister med ansvar for finansmarkederne, Per Bolund, fra Miljøpartiet, har i Riksdagen været en stærk fortaler for bankopdeling, før han blev minister i 2014. Han vil være den ansvarlige minister, der skal håndtere bankopdeling i regeringen, hvis Riksdagen foreslår en undersøgelse.

Lovforslaget kan ses her:
<http://data.riksdagen.se/fil/5DB165B6-3C25-4273-901E-D7C701F34C73>

DOKUMENTATION

Motion 2015/16:370

Bankdelningslag

- Motion 2015/16:370 (pdf, 76 kbyte, nytt fönster)

av *Ulla Andersson, Ali Esbati, Christina Høj Larsen, Wiwi-Anne Johansson, Daniel Riazat, Daniel Sestrajcic (alla V)*

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen skyndsamt bör tillsätta en utredning i syfte att utarbeta ett lagförslag som separerar traditionell bankverksamhet från s.k. investmentverksamhet och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

I de flesta länder finns en implicit garanti från statens sida att man inte kommer att låta stora finansiella institut att gå i konkurs. Denna försäkran är en förklaring till varför vissa bolag kunnat växa sig så stora att de blivit "too big to fail", samt utgör den bärande bjälken i en incitamentsstruktur

bland de stora finansiella företagen som var en av huvudorsakerna till finanskrisen.

Implicita eller uttalade statliga garantier innebär en kraftig subvention av storbankernas upplåningskostnader. Garantierna innebär också att det inte finns någon större anledning för storbankernas kreditgivare att ta reda på bankernas finansiella situation. Finansinspektionen har försökt uppskatta värdet på den svenska implicita garantin. Deras bedömning är att den i genomsnitt har uppgått till 26 miljarder kronor per år för de fyra storbankerna under tidsperioden 1998-2014.[1] Motsvarande studier i andra länder har kommit fram till liknande resultat.[2]

I finanskrisens kölvatten har en rad olika utredningar tillsatts. En brittisk bankutredning visade bl.a. att när den brittiska staten gav olika former av stöd till bankerna under finanskrisen visade det sig vara svårt att separera traditionell samhällsviktig verksamhet från investmentverksamhet. Detta innebar att hela banker fick räddas, även de delar som inte ansågs samhällsviktiga, vilket blev mycket kostsamt. Bland annat mot denna bakgrund föreslog utredningen en slags separation (ringfencing) av bankernas verksamhet i dels traditionell bankverksamhet (affärsverksamhet), dels investmentverksamhet. Storbritannien har ännu inte infört bestämmelser om att banker måste separera investmentverksamhet från affärsverksamhet. Men arbetet pågår och enligt Bank of England börjar banker redan nu förbereda sig för en dylik separation, eller mer korrekt "ringfencing". Planen är att "bankseparationen" ska vara på plats den 1 januari 2019.[3]

Även inom EU och i USA pågår arbete med strukturella bankreformer. Under januari 2014 föreslog Europeiska kommissionen nytt regelverk för att hindra de största bankerna från att använda bankens egna kapital för riskfyllda aktiviteter (s.k. proprietary trading). Kommissionens förslag baseras mycket på Liikanenrapporten (en rapport framtagna av

“High-level Expert Group on reforming the structure of the EU banking sector”). Även kommissionen förespråkar ett slags “ringfencing” av investmentverksamhet från traditionell affärsverksamhet.

I USA diskuterar man total bankseparation. Med total separation skulle inte investment/tradingverksamhet få förekomma inom samma företagsgrupp som sysslar med mer traditionell affärsverksamhet. Konkret har USA i övrigt hunnit ungefär till arbetet med utkast för preliminära regler som till stora delar förbjuder affärsbanker att ägna sig åt tradingverksamhet (spekulativ handel med bankens egna kapital) och ålägger banker restriktioner för handel med hedgefonder mm. [4]

Sammanfattningsvis pågår alltså arbete i Storbritannien, USA och inom EU med olika typer av bankdelningslagar. De tekniska lösningarna ser olika ut, men syftet är detsamma; att resultat från bankernas investmentverksamheter inte ska spilla över på resultatet för den mer traditionella affärsverksamheten, och i värsta fall hota bankens hela existens eller riskera att skattebetalarna får betala för verksamhet som inte anses samhällsnyttig (det s.k. To-Big-To-Fail- problemet).

Den ovan nämnda brittiska utredningen uppskattar att så mycket som fyra till fem sjättedelar av de brittiska bankernas sammanlagda balansomslutning härrör från det som definieras som “investmentverksamhet”, vilket motsvarar 40-50 biljoner kronor. Det finns i dagsläget inga beräkningar över storlekarna på investmentdelarna i de svenska bankerna. Dessa är förmodligen lägre jämfört med vad som är fallet i Storbritannien. Men med tanke på hur stor den svenska banksektorn är i förhållande till BNP så är det troligt att även de svenska bankernas investmentverksamhet är betydande.

Ett annat skäl till att en bankdelningslag borde införas har sin grund i den ovan nämnda implicita bankgarantin. Den implicita bankgarantin innebär en kraftig subvention av

storbankernas verksamhet. Garantin i sin nuvarande utformning blir helt absurd i och med att bankerna kan använda subventionen till att spekulera med egna pengar i olika finansiella instrument. Det är inte helt enkelt att förstå varför staten ska subventionera privata företags finansiella spekulation. Och sedan dessutom gå in och rädda företagen om de riskerar att gå i konkurs som ett resultat av denna spekulation. Endast bankernas traditionella verksamhet ska omfattas av den implicita garantin.

En lag om bankdelning bör också införas för att minska risken för intressekonflikter. Bankernas nuvarande affärsmodeller där de dels placerar pengar för kundernas räkning, dels handlar för egen räkning kan leda till betydande intressekonflikter. Bankerna kan dra nytta av privatpersoners insättningar, som delvis är försäkrade genom den statliga insättningsgarantin, för att ägna sig åt mycket stora och riskabla finansiella spekulationer. Detta leder till betydande intressekonflikter och bidrar till att öka instabiliteten i det finansiella systemet.

Mot bakgrund av vad som anförts ovan bör regeringen skyndsamt tillsätta en utredning i syfte att utarbeta ett lagförslag som separerar traditionell bankverksamhet från s.k. investmentverksamhet. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och tillkännage för regeringen.

[1] Finansinspektionen (2015), "Den implicita statliga garantin till systemviktiga banker".

[2] Sveriges Riksbank (2011), "Lämplig kapitalnivå i svenska storbanker – en samhällsekonomisk analys".

[3] RUT, Dnr 2015:1026

[4] Ibid.

USA: Nedskæring i pensioner og tilskud til lægehjælp vil ramme millioner

Nedskæringer i sociale pensioner og ydelser til lægehjælp vil ramme millioner af sårbare amerikanere, når de månedlige præmier for 30 % 's vedkommende af modtagere af Medicare vil stige med 50 %, og egenbetaling for hospitalsindlæggelse vil stige. Kongresmedlemmerne Boehners og Pelosis forsøg på at undgå nedskæringer har nået et dødvande.

Xi Jinping vil fjerne fattigdom inden 2020

16. oktober 2015 – I en tale til Forum for Global Reduktion af Fattigdom og Udvikling i Beijing i dag, afgav Xi Jinping et højtideligt løfte om, at Kina totalt ville fjerne fattigdom i Kina inden 2020 og hæve landets 70 mio. fattige op over fattigdomsgrænsen, der er fastsat til en årlig indkomst på 376 dollars. I løbet af de seneste 15 år har Kina løftet 600 mio. mennesker ud af fattigdom.

FN's generalsekretær Ban Ki-moon sendte et videobudskab til

forummet og roste Kinas præstation og landets forpligtende engagement til at fortsætte deres bemærkelsesværdige kurs. Processen med Den nye Silkevej bringer denne politik ud i international skala.

Tyskland kan klare det – Men Tyskland må forandre sig

Stakkels Tyskland! Du er sunket dybt, hvis alt det, som de meningsdannende massemedier publicerer i disse dage, er sandt! Man må da spørge, hvordan tyskerne i både Øst og Vest klarede at genhuse og integrere henved 14 millioner flygtninge (!) for 70 år siden, umiddelbart før afslutningen af Anden Verdenskrig og i tiden umiddelbart derefter, flygtninge fra det tabte Øst og Sudeterlandet? Hvordan kunne tyskerne blive i stand til at genopbygge deres udbombede byer så hurtigt?

Se også: “Løs flygtningekrisen ved at realisere en ny, epokeskabende vision for fremtiden”, af Helga Zepp-LaRouche

Download (PDF, Unknown)

POLITISK ORIENTERING den 15. oktober 2015

Med formand Tom Gillesberg

Leder, 13. oktober 2015: Et britisk trick? Dette er ikke den Bernie Sanders, han har givet sig ud for at være

Søndag, 11. okt., netop, som Barack Obama på showet »60 Minutes« atter blev fremvist som den aggressive, buldrende, men svage, »britiske krigspræsident«, han har vist sig at være, blev han overøst med ros fra Bernie Sanders på programmet »Meet the Press«.

Dette skal angiveligt være den samme Bernie Sanders, der ønskede en kandidat, som kunne udfordre den »dybt skuffende« Obama, der stillede op til genvalg for tre år siden. Den Bernie Sanders, der dengang, på Thom Hartman Tv-show, sagde:

Der er millioner af amerikanere, der er dybt skuffede over præsidenten, og som mener, at han med hensyn til social sikkerhed (i USA, primært folkepensioner og invalidepensioner o. lign., -red.) samt flere andre spørgsmål, sagde en ting som kandidat og nu, som præsident, gør noget ganske andet; der ikke kan fatte, at han har været så svag – hvad årsagen så har

været – mht. forhandlinger med republikanerne. Og der er dyb skuffelse. En af årsagerne til, at præsidenten har kunnet bevæge sig så langt mod højre, er, at der ikke er nogen hovedopposition til ham. Og jeg mener virkelig, at det ville være godt for dette land, hvis folk begyndte at tænke på nogle kandidater derude, der kan begynde at opstille en kontrast med en progressiv dagsorden, i modsætning til det, Obama gør.

Så kandidat Sanders er altså på det seneste vendt på en tallerken, hvilket vil skade mht. til et valg, nøjagtig, som Hillary Clinton er blevet skadet ved at fremstå som talerør for Obama. Det bør bemærkes, at Bernie Sanders' online fundraising køres af de samme, ledende folk, som kørte ditto for Obama i 2007-08, og af hvilke to har arbejdet for Det Hvide Hus lige siden; og denne Obama-fundraising-operation har øget Sanders' fundraising op til Hillary Clintons niveau. Men hvad der er vigtigere er spørgsmålet, om Bernie Sanders er blevet en del af et større, britisk trick for at korrumpere de demokratiske primærvalg, og som i realiteten gør det muligt for Obama at udpege vinderen og undertrykke den fremherskende dynamik, der på det seneste er set hos kandidater, der støtter en genindførelse af Glass-Steagall, samt skubbe andre kandidater i samme retning.

Obama har været en agent for interesserne på Wall Street/City of London, og for britiske krige, i hele sit præsidentskab. Wall Street og London, konfronteret med et nyt finanskollaps, ønsker frem for alt at knuse Glass/Steagall-dynamikken ud af valgkampagnen.

Den samme slags tricks blev kørt under Obamas første præsidentvalgkampagne og under andre valgkampagner i amerikansk historie, og således har forfalsket dem.

Er Bernie Sanders pålidelig? Hvorfor undlod han den 11. okt. at nævne sin hidtidige støtte til genindførelsen af Glass-Steagall? Hvor er hans tanker nu; hvor vil de være i morgen?

Schiller Instituttet indtager Folketinget under Kulturnatten 2015

Schiller Instituttets delegation med seks aktivister, alle udstyret med T-shirts med vores slogan: "Win-win med BRIKS, ikke kollaps og krig", diskuterede vores politik med mange ministre og folketingsmedlemmer. Det blev til samtaler med alt fra Lars Løkke Rasmussen og tre andre ministre, til fire partiformænd og ca. 15 andre folketingsmedlemmer.

Hovedpunkterne var nødvendigheden af en Glass/Steagall-bankopdeling og udvidelsen af Kinas infrastrukturprojekt "Den nye Silkevej" til ind i Mellemøsten og videre til Afrika for at skabe den økonomiske udvikling, der er helt nødvendig for at fjerne grobunden for terrorbevægelserne og dæmme op for de mange tusinde flygtninge, der i øjeblikket søger til Europa for et bedre liv.

Vi gav medlemmerne vores publikationer om disse emner og viste dem også EIR's Specialrapport "The New Silk Road becomes the World Land-bridge". Det er en drejebog for skabelse af økonomisk udvikling i disse områder, og i hele verden. Flere af medlemmerne ville gerne læse en pdf-version af rapporten, som er blevet sendt til dem.